

THEODORI STUDITAE EPIGRAMMATA

recensuit

ANTONIUS GARZYA

Praefatio

1. Theodori Studitae epigrammata, seu iambi de variis argumentis his, qui sequuntur, libris manu scriptis, mihi quidem notis, continentur¹.

***A.** *Lutetia Parisiorum*, Bibliotheca Nationalis. Cod. Par. gr. 1018 (Colbert. 4779), s. X, ff. 316^r - 319^v; continet epp. 8, 3-21, 1, 88-94, 15.

***N.** *Neapolis*, Bibliotheca Nationalis « Vittorio Emanuele III ». Cod. Neap. gr. II. B. 20 (LIV), a. 1026, ff. 204^r - 213^v; epigrammata exhibet 1-60, 94, 97-101, 111, 103, 95, 128.

***Ma.** *Venetiae*, D. Marci Bibliotheca Nationalis. Cod. Marc. gr. CXL I (= 487), s. XI, ff. 248^v - 259^v; iamborum seriem amplissimam complectitur, quippe qui unus praebet huius editionis numeros 106-110, atque ep. 129, vv. 9-31, qui omnes nunc primum eduntur.

B. *Athos*, Bibliotheca Mon. Panteleemonos. Cod. Ath. Pant. 5543, 37, s. XI, ff. 223^v - 232^r; epigrammata servat ab 1 usque ad 68, 1, aliquibus, ut videtur, exceptis.

***M.** *Messana*, Bibliotheca Universitaria. Cod. Mess. gr. 83 (Sct. Salvatoris), a. 1105 in Italia meridionali exaratus, ff. 298^v - 302^r (alias 299^v - 303^r); epp. 1-24, 95, 128.

D. *Athos*, Bibliotheca Mon. Dionysii. Cod. Ath. Dion. 3623, 89, s. XII; epp. 1-7.

E. *Athos*, Bibliotheca Mon. Iberorum. Cod. Ath. Ib. 4458, 338, s. XII (?); epp. 1-30, exceptis quidem 8, 15, 19, 22-24.

***P.** *Lutetia Parisiorum*, Bibliotheca Nationalis. Cod. Par. gr. 893 (Reg. 2376), s. XIII; ff. 233^v - 250^v; epigrammatum seriem antehac

¹ Stellula appicta signantur libri quos vel oculis meis vel lucis ope depictos integre contuli, necnon Pn, quem v. d. Justus Monaco, a me rogatus, liberalissime inspexit, atque Va, de cuius natura atque indole me certiorum fecit Emerentiana Vaccaro, Bibliothecae Vallicellianae moderatrix.

vulgatam¹ in totum tradit, i.e. editionis huiusce nn. 1-105, 111-129, 8.

F. *Athos*, Bibliotheca Mon. Chilantarii. Cod. Ath. Chil. 224, 3, s. XIII.

G. *Athos*, Bibliotheca Mon. Laurae. Cod. Laur. 1398. K. 111, s. XIV, f. 224^r, ep. 2, 1-2.

H. *Athos*, Bibliotheca Mon. Laurae. Cod. Laur. 631. E. 169, s. XV; ff. 295^r - 300^v; iamborum seriem per alphabetum descriptam continet, adversus iconomachos, de qua v. infra ad cod. T.

***Pn.** *Panormus*, Bibliotheca Comunalis. Cod. Panorm. gr. 2 Qq-B-123 (5), s. XVI; ff. 49-58^v, 66^{rv}; epp. 1-60, 94, 97-101, 111, 103, 95, 128.

***C.** *Luletia Parisiorum*, Bibliotheca Nationalis. Cod. Coisl. gr. 272 (olim 327), s. XVI; f. 213^{rv}; epp. 3-5, 7.

***Va.** *Roma*, Bibliotheca Vallicelliana. Cod. Vall. gr. CXLII (217), s. XVI(?), N. Allatii, fasciculo 51 (= ff. 388-389) inter alia variorum insertum habet ep. 72.

***V.** *Vaticanus*, Bibliotheca Apostolica. Cod. Vat. gr. 700 (olim 847), s. XVI^m (filigr. 7929 Briquet), ff. 234^v - 238^r; epp. 1-60, 94, 97-101, 111, 103, 95, 128.

I. *Luletia Parisiorum*, Bibliotheca Nationalis. Cod. Par. gr. 896 (Baluz. - Reg. 2376, 2), s. XVII; ff. 529-549; epp. 124, ut in P, latina versione donata exhibet, ex quodam editoris principis apographo veri similiter descripta, manu Joannis B. Cotelier.

L. *Athos*, Bibliotheca Mon. Esphigmeni. Cod. Ath. Esph. 2112, 99, s. XVIII.

O. *Athos*, Bibliotheca Mon. Panteleemonos. Cod. Ath. Pant. 6122, 615, s. XIX, ff. 56^r - 58^v.

Q. *Athos*, Bibliotheca Mon. Panteleemonos. Cod. Ath. Pant. 6161, 654, s. XIX; ff. 179^r - 182^v.

T. *Taurinum*, Bibliotheca nunc Nationalis. Cod. Taur. gr. CCXII. b. III. 23, s. XVI; periit incendio a. 1904; ff. 116^v sqq. continebat «jambicos aliquot versus, quos frustra inter jambos de variis argumentis quaesiveris, quos protulit Sirmondus» quosque Josephus Pasini, Bibliothecae Regiae catalogi confector, graece-latine edidit².

¹ Cf. Migne, *PG* t. XCIX, coll. 1779-1812, qui ex editore principe, de quo infra dicitur, totus fere pendet, iambosque exhibet CXXIV.

² Cf. J. Pasini, *Codices Manuscripti Bibliothecae Regii Taurinensis Athenaei*, Taurini, I, 1749, pp. 305 sqq.

De duodesexaginta versibus agitur in iconomachos, per duas series distinctis, quarum altera per alphabetum, quae eadem in cod. H servatur. Longiora sunt carmina quam ut pro epigrammatis proprie vereque dictis habeantur ideoque ab antiquo e iamborum collectione sunt seiuncta. Hic appendicis more collecta emendataque par denuo visum est proferre.

Ad calcem nostri librorum indicis ut perveniamus, memoriae gratia tantum sunt laudandi tres alii, qui Theodori iampos complectebantur, codices nunc deperditi, duo quidem Matritenses, in Scorialensi Bibliotheca olim adservati¹, unus Taurinensis, de quo Pasini² mentionem facit.

Epigrammatum editionem principem (s) a Jacobo Sirmond (1559-1652) confectam, ex eius apographis, cum ille obiisset, edendam curavit Jacobus de La Baune, tomo quinto 'operum variorum' viri doctissimi insertam³.

2. Cum in commentatione nostra, quae inscribitur 'La tradizione manoscritta degli epigrammi di S. Teodoro Studita'⁴, cum codicibus attente describendis atque recensendis tum affinitatibus necessitudinibusque inter eos intercurrentibus accurate examinandis, operam nec levem insumpserimus, in hac praefatione exaranda omnia, quae iam disputavimus, delibare tantum licebit, ne in cassum res iterum referantur.

Epigrammatum memoriam in universum intuenti, eam ad unum librum archetypum (a) redire clare planeque liquebit, si hosce errores cunctis libris communes perpenderit; 27, 9 ἄλλος pro ἄλός; 31, 1 λαμβάνομεν pro λαμβάνωμεν; 48, 2 καθεῖλα pro καθεῖλε, ibid. παντάπαξ pro

¹ De quibus videsis Miller, *Catalogue des Manuscrits grecs de la Bibliothèque de l'Escurial*, Paris, 1848, pp. 379, 306; Fabricius-Harles, *Bibliotheca Graeca*, X, Hamburgi, 1807, p. 435, r.

² *O.l.*, p. 382.

³ Jacobi Sirmondi S. J. Presbyteri, *Opera Varia, Tom. V. Sancti Theodori Studitae Epistolae aliaque scripta dogmatica — Graece et Latine — pleraque Sirmondo interprete*, Parisiis, e Typographia Regia, MDCXCVI (etiam Venetiis, e Typographia Bartholomaei Javarini, MDCCXXXVIII). Iambi occupant paginas in Parisina 753-776, in Venetiana 597-618. Paucos Theodori versus est admonendum editorem principem iam ante Sirmondum invenisse doctissimum Du Cange qui in *Glossario suo mediae et infimae Graecitatis* (1688) sub aliquot verbis seu insuetis seu novis, ut, ex. gr., *κωλαρίτης, ἀμισσητάριος*, etc., epigrammata descripsit, e codice quodam, ut ait, Thuaneo, verba illa continentia.

⁴ Cf. « Bollettino della Badia Greca di Grottaferrata » n.s. XI (1957), pp. 139-156.

παντάναξ, necnon, quamvis minoris videantur esse momenti, 12, 6 *πυράς* pro *πείρας*; 17, 3 *σιῶν* pro *σίτων*; 94, 13 *δπερ* pro *ῶπερ*. De archetypico aetate autem hoc conicere licet, eum paulo post Theodori mortem (a. 826 p. Chr. n.), cum quidem cursivae, quae dicuntur, litterae nondum erant omnino pervulgatae, nec unciales omnino exoletae, esse exaratum, ut ex 14, 3 ubi Vac *δουδευτικόν* loco *δουλευικόν* (*Δ* scil. pro *Δ*) exhibet, elicere par est.

Ex archetypo *a* tres codicum familiae vel classes discesserunt, quarum primam stirpem Messanensem, alteram Neapolitanam, tertiam Venetam, cognominare statuimus. Genus Messanense solus liber M repraesentat exprimitque, genus Neapolitanum contra codicibus innititur NPnV (quorum consensus littera *x* enotabitur), Venetum libris AMaBPCVa, quos omnes littera, cum congruantur, *y* designabimus.

Qua de triplici distinctione nihil esse quod addubitemus, manifestum apparet ex erroribus vel lectionibus, a nobis suo loco collectis, quibus unaquaeque stirps a ceteris separatur. Quod ad M attinet, his, qui enumerantur, locis praecipuis suis omnino est nec cum alio ullo facit: 2, 4 *δή*; 5, 2 *κλῖνον*; 6, 10 *εὐτόνωος*, 6, 11 *ἐκ νόμου*; 10, 5 *σκοπόν*, 10, 9 *ἦ* (pro *μη²*); 11, 10 *δικαίως*; 13, 8 *τραπέζης*, 13, 11 *τελεία*; 15, 3 *ἄγων ἐν τούτῳ οὐ μικρὸς ὑμῖν πέλει*; 16, 8 *κυρίου*, 16, 12 *ποιῶν*; 21, 8 *προσευχῶς*; 22, 2 *καὶ μάχας*, 22, 6 *τοῖς...* (pro *μὲν... δὲ*); 24, 3 *κρωνοί*, 24, 5 *πορνείας*. Familiae *x* lectiones coniunctivae sunt autem haec: 1, 3 *κἀκείνης* (cum M contra cett.); 5, 9 *ὁδόν* (cum M); 6, 12 *ἄξων* (cum M); 17, 2 *τέκνον*; 31, 13 om.; 97, 11 *φεύγοντες*; 99, 4 *τ' αὐτή*; 111, 8 *ἀγαθῶν*. Stirps *y* demum hisce singularibus distinguitur variantibus lectionibus: 1, 3 *ἐκείνη*; 4, 7 *τύπον καλῶν τρόπων* (cum M); 5, 9 *οὐδόν*; 6, 12 *ἄξων*; 17, 2 *τεκνίον*; 41 tit. *εἰς ἐνδυτήν*; 47, 1 *ἔχων με*; 58 tit. *ἐπιγράμματα μονόστιχα εἰς σταυρούς*; 97, 11 *φνγόντες*; 99, 4 *ταύτη*; 111, 8 *ἀνθ' ὧν*.

Inter codices stirpis *x* primas N obtinere nemo est quin animadvertat, si paulum modo consideret Pn Neapolitani esse apographum ideoque eliminandum, V autem librum compositum ac contaminatum qui cum e fonte suo principe, *x* dico, hausit, tum ex altero qui a stirpe Messanensi haud dubie manat¹.

¹ Quo omnia, quae disseruimus, tibi melius ante oculos pateant, en, quaeso, singillatim cf. 8, 6 s. *συμπαθῶς, οἰκτιρισμόνως, βουλευτικῶς τε* om. (homoeot. gr.) NPn, exh. V; post 8, 9 repet. 8, 7 NPn tantum; 47, 1 *φέρων* NPn, *φόβων* V; 4, 7 om. NPn, exh. V; 46, 1 *θεοῦ* om. NPn, exh. V; 98, 3 *καὶ* NPn, *πως* V; 4, 8 *ἔση* MV; 11, 2 *ταξιάρχης* MV; 13, 5 *ἄξιῶι* MV; 21, 5 *ἄρα*

Ex hypoarchetypi *y* ramis, nullum ex alio adhuc exstante libro pendere licet demonstrare¹ omnesque per se ipsi sunt sumendi. Duo tamen, A et Ma, eundem antigraphum habuisse, quod *z* littera notatur, ex aliquibus coniunctivis patet erroribus, ut, ex. gr., 92 tit. *εἰς θάκος ἱστορημένον* A Ma : *εἰς θάκος ἱστορημένον* P.

Cum de libris manu scriptis deque eorum cognatione quae maxime videbantur oportere exposuerimus, reliquitur ut de editionis principis (*s*) ratione atque pondere breviter dicamus. Eam postumam in lucem protulisse Jacobum de La Baune supra commemoravimus. In praefatione sua vir ille eruditissimus lectorem certiore facit se apographis Jacobi Sirmond, qui codicem Regium 2376, nunc Parisinum 893, seu P nostrum, descripserat, usum esse plerumque, nonnullis tamen locis exceptis, ubi ipse lectionem inseruit ex 'aliquot Vaticanis exemplaribus' desumptam, quae Franciscus Card. Barberinus Petri Arcudii manu transcribi siverat transcriptaque Lutetiam mitti. Plures igitur editioni principi exstiterunt fontes, quorum unus est, ut supra dictum, P, alter Vaticanus noster V², tertius codex alius ac PV, quem nos frustra adhuc recognoscere sumus conati. Istius haud recogniti vel deperditi libri manu scripti lectiones praecipuae nobis ex *s* tantum, vel in textum receptae vel in margine appictae, nec aliunde³ notae, hae sunt hic recensitae: st 10, 2 *σάλπιγξ*; 15, 11 *διδόντος*; 17, 6 *σίων*; 20, 1 *πόνων*; 22, 3 *τό*; 23, 9 (bis) om.; 28, 10 *ἄξιος*; 30, 5 *ταύτην ὁ τοίνυν* (pro *ὁ τοί. ταύ.*); 32 tit. (et alibi) *ἄλλο*; 33, 1 *ἐνθάδε*; 41, 7 *θεοτόκος*; 48, 2 *καθεῖλε*; 62, 4 *λῦσαι φθάνεις* (pro inverso ordine); 67,

MV; 23, 8 *δὲ* MV. Alterum codicis V antigraphum non M ipsum sed alium eiusdem generis testem fuisse ex hisce elucet locis, ubi V pro se stat exque M discedit: 4, 7 *τόπον καλῶν ἔργων*; 11, 10 *σωφρόνως* (dittochr.); 24, 7 *μέγα*; 25, 2 *φεροταγῶς*; 29, 5 *τρέφοντος*; 31, 1 *λαμβάνοντες*; 128, 1 *χρυσομαργάρον*.

¹ P ex Ma manasse, quae est Veneti vetustas, tecum forsitan coniectes. At, ut tibi, rem aliter se habere, persuasum habeas, animadvertite, si placet, quomodo P a Ma separetur: 6, 10 om. Ma (homoeot.) exh. P; 8, 4 om. Ma (hom.) exh. P; 10, 5 *τροχὸν* Ma *στοχὸν* P; 67, 1 *δακρύων* Ma *δογμάτων* P; 90, 4 *ἔνδον* Ma *ἄνω* P. Nec lectorem benignum admoneamus oportet — supervacaneum enim esse videtur — de gravissima, sub textus finem, in P lacuna, codici Ma ignota.

² Cf., sis, stV in 24, 7, 25, 2, 3, 27, 7, 94, 8, 99, 4 (cum N quoque) 111, 8 (cum N); stV in 31, 3, 98, 3, 128, 1; etiam v. aliquot locos ubi *s* cum M facit: 2, 4, 5, 2, 7, 9 (cum N quoque), aliquot ubi cum N: 10, 5, 31 tit., 98, 3.

³ Nonnullae vero harum lectionum Jacobi vel Sirmond vel de la Baune, virorum Graeca lingua peritissimorum, divinationi procul dubio sunt tribuendae: quae autem sint, discernere non est quomodo possimus.

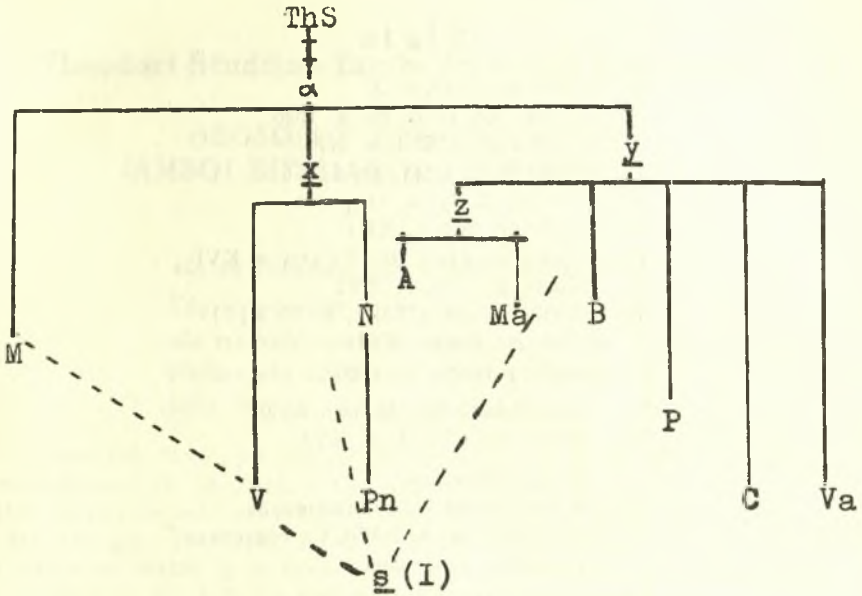
3 τὰς om.; 80 tit. δαλμάτιον, 80, 3 ἀμπέφηνας; 82, 3 δῆ; 84 tit. ἅγιον; 85 tit. ὄσιον; 86 tit. ναῦν; 90, 4 θεσμάτων; 92, 3 ξένος; 96, 8 μόνην; 102, 4 φέγγος (an cum Ma?); 111, 7 ἐμβλέπων, 111, 8 θεωροί; 115, 1 χορτάσει; 120, 4 τό; 121, 8 ἐδωθεῖσαν; sm 2, 8 πρόνονευσον; 12, 6 πείρας; 27, 9 ἄλως; 31, 1 λαμβάνωμεν; 128, 2 πάλει; 129, 8 ἐσθλοῖσι. Cum autem s lectiones quasdam variantes una tradiderit, pro codice, contaminato quidem atque interpolato, est habenda, utpote quae textus nostri memoriam, pro parte sua, illa quoque servarit.

3. Ne epigrammatum memoria imperfecte adumbretur nec inchoata rudisque imago eius relinquatur, perpauca, quippe quae a latere tantum ad rem attineant, addere necessest de carminibus in variis codicibus excerptis, nec una simplici ratione, atque collectis. Theodori iambi in tria, nobis quidem nota¹, corpora videntur esse congregata, quae graecis litteris β, γ, δ, notabimus. Collectio β epigrammata tantum 1-29, eademque de monachorum officiis, amplectebatur inscribebaturque παραγγέλαι ἔγγραφοι διὰ στίχων ἰάμβων²; series γ contra iambos continebat a primo usque ad sexagesimum, additis, et hoc ordine, numeris huius editionis 94, 97-101, 111, 103, 95, 128; cuius seriei testimonium nec ambiguum nobis afferunt libri NPnV necnon M, ubi pericopa 95-128 deprehenditur. Amplissima autem, quae priores ambas incluserit plurimosque alios acceperit iambos, exstat series tertia, i.e. δ, e tribus ordinibus minoribus constans: de monachorum officiis (1-29), contra iconomachos (30-60), de sanctorum laudationibus (61-93), aliis nonnullis de variis argumentis iambis sub finem subiunctis (94-128). Hanc seriem integram tradidit Ma unus, maximam partem servavit P, per excerpta tantum superstitem in ABVa deprehendimus. Eam non poetae ipsi sed monacho cuidam Studii monasterii — fortasse etiam Naucratiū illum qui vicarius Theodori muneri, post eius mortem, successit — esse tribuendam ex eo facile argueris, quod ep. 129 Theodoro dicatur.

4. Haec omnia de epigrammatum memoria posita uno obtutu intueri possumus hocce stemmate expressa.

¹ Quarta iamborum quoque series videtur exstitisse (cf. *Vitam* infra laudatam, p. 28), ad biblicam materiem attinens, e veteri Testamento plerumque desumpta. Quae epigrammatum corpori inserta non est, quoniam probabiliter ex longioribus constabat carminibus, eiusdem fere generis ac iambi contra iconomachos scripti, de quibus supra mentionem fecimus, p. 12 sq.

² Cf. Michaelis Monachi *Vitam Scti. Theodori Studitae ap. Sirmondi, o.l.*, p. 25 sq. Istius collectionis <β> vestigium veri similiter exstat in libro E.

Ad textum, ut dicunt, critice constituendum, hoc schemate codicum usus poterit adumbrari :

$\alpha = Mxy$ vel Mx vel My vel xy (cum tres rami omnes praesto sint) ;

$\alpha = xy$ vel Ny (vel, reservatis quidem reservandis, Vy) vel P (B, C, Va) x vel zx vel Max vel Ax (cum M desit) ;

$\alpha = My$ vel Mz vel MP (B, C, Va), cum x absit ;

$\alpha = y$ vel AP (B, C, Va) vel MaP (B, C, Va) vel zP (B, C, Va), cum Mx non sint praesto.

Cum autem M, x , y unusquisque secum faciat, vel cum congruant inter se varie commiscentes hypoarchetiporum variorum rami inferiores, archetypi restitutio tum incertam se praebebit iudicio que tantum philologorum innitatur oportebit.

Sigla

- A = Par. gr. 1018, s. X
 N = Neap. gr. II B. 20, a. 1026
 Ma = Marc. gr. CXLI, s. XI
 B = Ath. Pant. 5543, 37, s. XI
 M = Mess. gr. 83, a. 1105
 P = Par. gr. 893, s. XIII
 Pn = Panorm. gr. 2 Qq - B - 123, s. XVI
 C = Coisl. gr. 272, s. XVI
 Va = Vallicell. gr. CXLII, s. XVI (?)
 V = Vat. gr. 700, s. XVI^m
 s = *editio princeps*, a. 1696
 H = Ath. Laur. 631. E. 169, s. XV
 T = Taur. gr. CCXII, s. XVI
 α = archetypum
 x = codicum NPnV consensus
 y = codicum AMaBPCVa consensus
 z = AMa consensus

- l(iber)^c = l(iber) ex correctione
 lac = l ante correctionem
 lpc = l post correctionem
 l^m = l in margine (l_t = l in textu)
 l^{sl} = l supra lineam (l_l = l in linea)
 l^{ras} = l in rasura
 l^{prob} = l probabiliter

Mi = Migne, PG, t. XCIX, coll. 1779 - 1812.

Trad = A. Garzya, *La tradizione manoscritta degli epigrammi di S. Teodoro Studita*, « Bollettino della Badia Greca di Grottaferrata », n.s. XI (1957), pp. 139 - 156.

Conspectus codicum in singulis carminibus praesentium

1 - 2	M NPnV MaP	95	M NPnV MaP
3 - 5	M NPnV MaPC	96	MaP
6	M NPnV MaP	97 - 101	NPnV MaP
7	M NPnV MaPC	102	MaP
8 - 20	M NPnV AMaP	103	NPnV MaP
21 - 24	M NPnV MaP	104 - 105	MaP
25 - 60	NPnV MaP	106 - 110	Ma
61 - 71	MaP	111	NPnV MaP
72	MaPVa	112 - 127	MaP
73 - 87	MaP	128	M NPnV MaP
88 - 93	AMaP	129, 1 - 8	MaP
94	NPnV AMaP	129, 9 - 31	Ma

Theodori Studitae Iambi de variis argumentis

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ
ΙΑΜΒΟΙ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I.

εἰς τὰ λείψανα τῶν ἁγίων μαρτύρων.

Χάριν βρούσαν θείαν ἐν τοῖς λειψάνοις
πᾶς τις συλήσει πίστιν αἰμόρρου φέρων.
Ψαύων γὰρ αὐτῶν, ὡς κἀκείνη κρασπέδου,
ῥώσειε σῶμα, καὶ ψυχὴν ἀγιάσει.

1 βρῶν intr. Hom., Jos. ant. 13, 66 Or. Sib. 6, 8 : trans. Him. IX 230 Col.
2 σπλάω Hom. : hic cf. Paul. 2 Cor. 11, 8 αἰμόρρου cf. αἰμοροσέω Hippocr. :
Matth. 9, 20 (-οοσα) 3 κρασπέδον Trag. Xen. LXX: 'vestis ora' Theocr. II
53 Ath. IV 159d ; alit. Deut. 22, 12 : pap. mag. 7, 371 Preis. ἐξάψας κρασπέδον
τοῦ ἱματίου σου Matth. 9, 20 ἤψατο τοῦ κ. τοῦ ἱματίου αὐτοῦ cf. Luc. 8, 44 Matth.
14, 36 Marc. 6, 56 4 ἀγιάζω LXX Phil. leg. all. 1, 18 : vulg. -ίζω

3 κἀκείνη Mx : ἐκ- γ

II.

εἰς τὴν κέλλαν τοῦ Πατρὸς ἡμῶν.

Θρήνη με, κέλλα, σχοῦσα νωθρὸν ἐργάτην,
μόνον κάκιστον ὄνπερ ἔσχες κτητόρων.
Οὐ λαμπρύνω σε τῶν προσευχῶν τῷ φάει,
οὐ δὴ παιίνω τῇ ῥοῇ τῶν δακρῶν,
οὐδ' αὖ καθαίρω τῆς ἀγνείας τοῖς τρόποις. 5
Ἄλλ' οὖν σύ, Σῶτερ, Κτίσις, Φωστήρ τῶν ὄλων
ἔγειρον, ἐξύπνισον εἰς τὸν σὸν φόβον·
πρόσγευσον εἰς ἔρωτα τῆς σῆς ἀγάπης,
πτέρωσον ἀρθῆναί με τῶν παθῶν ἄνω,
ἕως πάρεσι καιρὸς εἰς εὐπραξίαν· 10
ἵνα προσοίσω δόξαν εὐχαριστίαν
σοι τῷ θέλοντι πᾶσι τὴν σωτηρίαν.

1 κέλλα Basil. PG 29, 1636c 6 Φωστήρ LXX Gen. 1, 4 Esdr. 1, 8, 76

4 δὴ xy : δὲ Ms 8 πρόσγευσον Mxy : -γευσον sm

ΤΙΤΛΙΟΥΣ: τοῦ δόσιου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ θεοδώρου ἡγουμένου τῶν στου-
δίου (τοῦ στ. V τῶν στουδίων Pη). Ἰάμβοι (στίχοι Ἱ. Ε) εἰς διαφόρους ὑποθέσεις
MExPMa desunt ACVa

III.

εἰς ἀποτασσομένους.

Ἄνδρες βροτοί, φύγωμεν ἐκ κόσμου πλάνου,
 Χριστὸς καλεῖ, δράμωμεν εὐπλους γὰρ βίος,
 ζάλης, μεριμνῶν καὶ στροφῶν ὑπερπλέων·
 φροντὶς γὰρ αὕτη τῷ μοναστῆι, καὶ μόνον,
 τυχεῖν ἐκείνου τοῦ γαληνοῦ λιμένος, 5
 ἐν ᾧ πέπανται τῶν λυπηρῶν πᾶς πόνος.
 Ὡ πῶς πάννυμος ὁ ξένος τούτων βίος.
 Καὶ τίς φρόνιμος πραγματευτῆς κερδάνων,
 ὃς πάντ' ἀφείξεται τὸν σταυρὸν φέρειν;

7 πάννυμος ἄπ. λεγ. : idem ac πανύμητος Method. PG 18, 352b / ξένος τινός Soph. OR 219 Heliod. X p. 330, 24 Col. Paul. Eph. 2, 12 8 πραγματευτῆς lat. 'actor': Plut. II 525a Nil. ep. PG 79, 2, 269

8 κερδάνων : pro -ων ut vid. παροξυτονήσεως causa (cf. -νέω Herod. I 35, -νῶ fut. Ar. nub. 259; infra 108, 7).

IV.

εἰς ἠγούμενον.

Οἶόν περ ὕψος τῆς προεδρίας βλέπων,
 κατ' ἀξίαν πρόσβαινε τῷ βαθμῷ τρέμων.
 Εἴλου γὰρ ἔργον κινδύνων πολλῶν γέμον,
 πολλῆς μερίμνης, οὐδὲ μικρᾶς φροντίδος.
 Σκόπει, προμηθοῦ γρηγόρως οὖς ἐξάγεις, 5
 μή σου συληθῆι θρέμμα πως ἀπειρία,
 σαυτὸν τεθεικῶς εἰς τύπον καλῶν τρόπων.
 Εἴση γὰρ εἰδῶς, ὡς ὑφέξεις τὸν λόγον,
 ὅταν καθεσθῆι Χριστὸς εἰς πάντων κρῖσιν.

tit. ἠγούμενος Justin. nov. 7, 1 2 κατ' ἀξίαν scil. ὁδόν : cf. Plat. Lys. 203a ἐπορευόμεν τὴν ἔξω τείχους 7 τέθεικα PCair. Zen. 324 Strab. I 2, 23 (προσ-) / τύπος τῶν χαρακτήρων Plut. II 577f cf. hic. Paul. I Thess. 1, 7 LXX ex. 25, 39 (40) 8 λόγον ὑπέχειν Xen. mem. IV 4, 9 9 καθεσθῆι (-εἰς AP IX 644, 5) : ἐν τῷ συνεδρίῳ κ. Luc. 2, 46.

7. om.N / τεθεικῶς Ny : -ηκ- MV / τύπον καλῶν τρόπων My : τόπον καλῶν ἔργων V καλῶν ἔργων τύπον s 8 εἴση Ny : ἔ- MV

V.

εἰς ὑποιακτικόν.

Λεῦρ' ἔλθέ, πύκτα, δεῦρό μοι στήθι ζέων,
 τοὺς ἀχένας σου κλίνων εὐεπηκῶς,

ὄλος ταπεινός, νεκρός ὢν ἐν τῷ θέλειν·
 πᾶν ἐνθύμημα φανερῶν τῆς καρδίας,
 ὡς ἂν τελείως ἐμμένῃς τῷ σταδίῳ. 5
 Μὴ σ' ἐκφοβεῖτο μήτ' ἔρημος, μὴ στύλος,
 μήτ' ἄλλο τάγμα τῶν θεοδρόμων βίων.
 Προὔχεις ἀπάντων, ὡς θεογράφως ἔχει·
 τοῦ μαρτύρων πρώτου γὰρ οὐδὸν ἀνύεις.

tit. ὑποτακτικός Marc. erem. PG 65, 1093 1 ζέων 'a deo inflammatus':
 cf. Paul. Rom. 12, 11 πνεύματι ζέοντες 2 εὐπερκόως: cf. Steph. in Hippocr. I
 173 Dietz 3 ὄλος τ.: cf. Matth. 13, 33 Luc. 13, 21, 11, 36 ἔσται φωτεινὸν ὄλον
 (sc. τὸ σῶμά σου) 9; una cum verbo v. ibi 12, 4 4 ἐνθύμημα ...τῆς καρδίας: cf.
 ἐνθυμέομαι ἐν ταῖς καρδίαις LXX Sap. Sal. 9, 4 6 ἔρημος (i.e. ἡ ἔ. χώρα): Herod.
 III 102 LXX 7 θεοδρόμων: de vocis sententia cf. Paul. Gal. 5, 7 ἐτρέχετε κα-
 λῶς κτλ. I Cor. 9, 24-26, al. 8 θεογράφως: cf. -ος Philost. PG 65, 513a 9 μαρ-
 τύρων πρώτου i.e. Stephanus de quo v. 7, 1.

1 σῆθι xy: -ει M 2 κλίτων xy fere (-ίτων V): κλίτων Ms 3 ὄλος codd.:
 an -ως scrib.? 6 σ' ἐκφοβεῖτο NP: σ' ἐκφοβήτω Ma σε φοβεῖτο V σε φοβεῖτω C σε
 φοβήτο M 9 οὐδὸν y: ὄ- Mx c. metr.

VI.

εἰς τὸν τὰ δεύτερα φέροντα.

Μωσῆς μὲν ἄρχων, Ναυίδης δὲ συνθέων,
 εὐθύς μετ' αὐτόν, ὡς παραστάτης ξένος.
 Καὶ σὺ πρόσωπον δεύτερον στάσει πέλων,
 πῶς τὴν ἀδελφότητα συγκρατεῖς, σκόπει
 ἡγοῦ, καθηγοῦ, καὶ συνασπίζου τόνω, 5
 εἰρηρικῶς τε συμπαθῶς καὶ πραέως,
 νόμους φυλάτιων ἐκ Θεοῦ τοὺς κειμένους,
 κρίσεις δικαίας ἐκφέρων ἀπροσκόπως·
 νῦν μὲν συναλγῶν τοῖς κάμνουσιν ἐκ πάθους,
 νῦν δὲ προθυμῶν τοὺς τρέχοντας ἐκ πόθου 10
 ἔν' ἀξιωθῆς ἐννόμου δημορχίας,
 ὡς αὐτὸς ἀΐξων τὸν λεῶν τοῦ Κυρίου.

1 Μωσῆς (pro Μωϋσῆς 74, 3) Diod. S. XL 3, 3 Or. Sib. LXX cf. Bl. - Debr.
 Grammm. ntl. Gr. 1950⁸ § 38 Anh. 53, 1 / Ναυίδης: filius Navae, Josua 8 ἀπρο-
 σκόπως: Pap. Giess. 79 IV, 8 1 ep. Clem. 20, 10 10 τρέχοντας: cf. ad 5, 7
 11 ἐννομος ἐκκλησία act. Ap. 19, 39 cf. Procl. in Plat. Crat. 93, 5 P. qui ἔν.
 atque ἔκνομος oppon. / δημορχία Dem. 57, 26 Plut. Fab. 9 ('tribunatus')

9 πάθους xP: πόθου MMa πόθους Vm 10 om.Ma / ἐκ πόθου xP (et veri
 simil. Ma qui homoeot. gr. totum versum om.): εὐτόμως M 11 ἐννόμου x
 fere (ἐν ν. Pn) y: ἐκ ν. M 12 ἀΐξων Mx fere (-ὄν N): ἄξων ys / λεῶν y:
 λαὸν NM (λεὸν V) c. metr.

VII.

εἰς τὸν οἰκονόμον.

Ἔργον Στεφάνου, τοῦ στέφους τῶν μαρτύρων,
 λαχῶν, ἐπάρχειν εἰς τὸ τὰς χρείας νέμειν
 τῇ Χριστολέκτι τῶν ἀδελφῶν πληθῆι,
 δίδου κόπους σου τῷ Θεῷ καθ' ἡμέραν,
 τηρῶν ἕκαστον ὡς μέλος σὸν ἐμπόνως· 5
 οὐ γὰρ σχέσει τόν, τὸν δὲ μίσει καὶ φθόνῳ,
 πάντων δ' ὁμοίως προβλέπων τὸ συμφέρον,
 ὡς μὴ κινεῖσθαι τόν τινα πρὸς ἃ χρεῶν·
 ἀλλ' ἐξ ἑαυτοῦ τὸ προσήκον εἰσφέρεις.
 Ὡς ἂν προεπόντως ἐκτελῶν σου τὸν δρόμον, 10
 ἀπροσκοπῶς τε πανοθενῶς θεοφρόνως,
 τὸν μισθὸν εὖροις ἥσπερ εἴλω φροντίδος.

1 cf. ad 12, 9 5 μέλος v. 10, 11; 13, 7: cf. Paul. Rom. 12, 5 ἐσμέν...
 ἀλλήλων μέλη 1 Cor. 6, 15 / ἐμπόνως Macar. PG 34, 793b: cf. ἔμπονος Hippocr. aēr.
 12; alit. LXX 3 Macch. 1, 28 11 ἀπροσκοπῶς: v. ad 6, 8 / πανοθενῶς: cf. παν-
 σθενής Cyr. A. PG 70, 1152d πανοθενεῖ Greg. N. PG 37, 408a / θεοφρόνως Jos. hym-
 nog. 993a 12 εἴλω: cf. ep. gr. 314, 5 K. Paul. 2 Thess. 2, 13, v. 1. in Ath.
 XII 546a (ἀφ-) AP IX 56 (δι-)

7 προβλέπων codd.: προσβ- s 9 ἑαυτοῦ MN: αὐ- Vγ

VIII.

εἰς τοὺς ἐπιστημονάρχας.

Οἱ τῆς ἀδελφότητος ἐξειληφότες,
 κρίσιν τε κρίνειν καὶ δίκαιον ἐξάγειν,
 μὴ δὴ κατ' ὄψιν ἐξάγοιτε τὰς φάσεις·
 μὴ προσπαθεῖα μηδὲ μήνιδος χάριν,
 μὴ προσφιλεῖ τε μηδ' ἀπεχθεῖ καρδίᾳ, 5
 ἀλλ' ἠπίως τε συμπαθῶς οἰκτιρομένως,
 βουλευτικῶς τε μακροθύμως εὐτόνως·
 τὸν νοῦν ἀκραιφνῶς ὀξύναντες, ὡς βέλος,
 κατὰ σκοπὸν βάλλοιτε τοὺς εὐθεῖς λόγους.
 Ὅπως τ' ἀληθῆς παντὶ θηρῶντες λόγῳ, 10
 Θεῷ δικαίας προσφέροιτε τὰς κρίσεις.
 Ὡ γὰρ κρίνεῖτε, καὶ κριθήσεσθε τρόπῳ.

3 κατ' ὄψιν κρίνειν Johann. 7, 24 cf. Lys. XVI 19 οὐκ ἄξιον ἀπ' ὄψεως...
 οὔτε φιλεῖν οὔτε μισεῖν οὐδένα, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων σκοπεῖν 7 μακροθύμως Act. Ap.
 26, 3 8 ἀκραιφνῶς Phil. Belop. I 100 12 Matth. 7, 1 ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε
 κριθήσεσθε Paul. Rom. 2, 1 Marc. 4, 24: cf. Sext. sent. 183 Eit. κρίνων ἀνθρω-
 πον κρίνεται ὑπὸ τοῦ θεοῦ; Paul. 1 Cor. 4, 5

3 δὴ om.MV 4 om.Ma 6 s. συμπαθῶς ~ β. τε om.NPn 9 post hunc v.
(et ante 10) inser. v. 7 NPn 11 προσφέροίτε xy: -ητε M

IX.

εἰς τοὺς ἐπιτηρητάς.

Τάξει τεθέντες ὁμμάτων τοῖς συγγόνους,
 δῶτε καὶ τηρεῖτε πάντας εὐσκόπως,
 ἐν ἡμέραις, ἐν νυξίν, ἐν μεσημβρίαις,
 μήπου πρόσωπα τῶν νέων εἶεν δύο,
 μήπου γίνωνται φατρίαί, συσκηναί, 5
 παρορησιῶν ἄλεθρος, ἔργα τοῦ σκότους,
 σιρῆνοι, γέλωτες, ὕβρεως ἀταξίαι,
 καὶ πᾶν πονηρὸν τοῦ Θεοῦ πόρρω φέρον·
 ταῦτ' ἐκλαλοῦντες πυκνὰ τοῖς πρωτοστάταις,
 ἀπροσπαθεία, τῆς ἀληθείας λόγῳ, 10
 τύχοιτε θείας ἀτρεκῶς ἐποψίας,
 τὴν ἀντιάμειψιν τῶν καλῶν ἐσχηκότες.

tit. ἐπιτηρητής ἄπ. λεγ. 2 εὐσκόπως ἄπ. λεγ. 5 φατρία (att. φρα-): Lib. or. XVII 2 τῶν πονηρῶν καὶ ἀκολάστων φατρίαί, 'conspiratio' Conc. Chalc. can. 18 (φατριάρχαι Patriarchae haeretici interdum dicti) 7 σιρῆνος, 'cupiditas', ὁ, Lyc. 438 Anast. Sin. PG 89, 753a, 773b: neutr. plerumque LXX NT passim; alit. adj., 'acutus', alio accentu, σιρηνός (= σιρηνής), Nicostr. fr. inc. 16 (σιρηνόφωρος Call. com. 30) 9 ἐκλαλέω Dem. I 26 Aen. Gaz. ep. 7 p. 6 Massa Positano act. Ap. 23, 22 10 ἀπροσπαθεία: cf. ἀπροσπαθής Hierocl. in carm. aur. 11 p. 438 Mull. 11 ἀτρεκῶς (att. ἀκριβῶς): 'revera' ut in ep. gr. 339, 5 K.

1 ὁμμάτων τοῖς xy: -ατόνων M 5 γίνωνται Mxz: γέ- P 7 σιρῆνοι P: σιρῆ- MVz σιρῆνοι N σιρηνοὶ s fort. recte 9 ταῦτ' ἐκλαλοῦντες xy (ἐκλοῦ- V): ταῦτα λα- M c. metr.

X.

εἰς τὸν κανονάρχην.

Ἀρχηγὸς ἐσιῶς τῆς λύρας τῶν ἀσμάτων,
 ψάλτιγξ φάνηθι τῇ μελουργίᾳ ξένη.
 Σάλπιζε καιρῶ τὸ ξύλον, καθὼς δέοι,
 κίνει δέ σου τὴν γλῶτταν ὡς πληκτρον φέρον,
 αἰὲν προπέοντως τὸν στίχον συνεισάγων, 5
 ἀσύγχυτον, κάλληχον, ὄργάνου δίκην,
 τὸ τῆς ἀδελφότητος εὐρυσθμῶν στόμα.
 Τάσσοις ἅπαντα πᾶσιν ἀξιοχρέως,
 μὴ πρὸς χάριν, μὴ μῆνιν, ἢ λύπης δόσιν,
 ἀλλ' ἐν δικαίῳ τῷ λόγῳ, καὶ τῷ τρόπῳ. 10
 Πάντες γάρ εἰσι τοῦ Θεοῦ καὶ σοῦ μέλη.
 Οὔτως φρονῶν γοῦν ἐκ Θεοῦ λήψη στέφος.

2 *ψάλτιγξ· κινθάρα* Hesych. Lex. Suda (*ψάλτης* Ath. VIII 348 f LXX I Es. 5, 42 cf. *κιθαριστής ἤ ψ. SIG 578, 15 [Teos II^a]*) 3 *ξύλον* seu *σήμαντρον*: Johann. M. PG 87, 286oc 2961a Theod. St. PG 99, 1713ab 1704d; cf. ep. 20, 7 5 *σίχον* scil. Psalterii seu 9 od.: Theod. St. PG 99, 1705d / *συνεισάγω* 'subintroduco' Greg. N. PG 38, 92a 6 *ἀούγγυτος* Phil. I 6, 434 Arr. Epict. IV 11, 8 Basil. PG 31, 216b / *κάλληχον* ἄπ. λεγ. 11 cf. ad 7, 5

2 *ψάλτιγξ* ego: *ψάλτιξ* Mx (σα- V) *γ* *σάλτιγξ* s; an *ψάλτης* scrib.? 5 *σίχον* s: -*ύ*- NPN σκοπὸν M στοχὸν APV τροχὸν Ma 9 *μῆ² xy*: ἤ M

XI.

εἰς τὸν ταξίαρχον.

Τοῦ ταξιαρχεῖν τὸν λόγον δεδεγμένος,
ὡς ταξίαρχος τοῦ λεῶ τοῦ Κυρίου,
τάξιν φύλαττε παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ,
ἐν εἰσόδοις ὁμοῦ τε καὶ διεξόδοις,
ἐν ταῖς ὑπανταῖς ὄψεων τῶν ἐξόχων, 5
ἐν τοῖς ἀθροισμοῖς τοῦ ναοῦ τοῦ Δεσπότου.
Χοροστατῶν ἅπαντας εἰρμῶ καὶ λόγῳ,
τηρῶν ἐκάστου τὴν τεταγμένην βάσιν,
στολήν ἀπαιτῶν καὶ βάδισμα τὸ πρόπον. 10
Εἰ ταῦτα ποιεῖς ἐμφρόνως καὶ συντόνως
θεοπρεπῶς τε πραέως κεκριμένως,
ἔξεις χάριν, καὶ μισθὸν ἐκ Θεοῦ μέγαν.

2 *ταξίαρχος* vulgatiore quam *ταξίαρχης* tit. Ar. fr. 182, 1 5 *ὑπανταῖς*: cf. *ὑπάντη*, *εἰς ὑπάντην* lat. 'obviam' gloss. lat; festum quoque appellabatur *ὑπαντή*, purificationis B. Mariae et 'occursus' (Symeonis at Annae viduae) 11 *θεοπρεπῶς* Diod. S. IV 2 Clem Al. PG 9, 404b / *κεκριμένως* Plut. II 1142c

2 *ταξίαρχος* Ny: -*άρχης* M, V fere / *τοῦ λεῶ* γV: τῷ λαῷ MN fere 10 *ποιεῖς* MxMaP: -*ῆς* AV^{s1} / *συντόνως* Ny: *δικαίως* M *σωφρόνως* V 11 *κεκριμένως* MxP: -*μ-* z (metr. gr.) fort. recte

XII.

εἰς τὸν κελλαρίτην.

Τίς ὡς σύ, τέκνον, ἐργάτης Θεοῦ πέλει;
Ἔχεις γὰρ ἔργον σφόδρα τῶν ἄλλων πλέον,
τῶν τῆς ἀδελφότητος ἄρχων βρωμάτων.
Ὅλος πρόσελθε πανσθενῶς τῇ φροντίδι,
διδούς ἐκάστῳ τὸ προσῆκον ἐν κρίσει. 5
Πείρας δέχοιο τῆς πολυζητησίας,
ἐκεῖνον οὕτως, ἄλλον ἀλλοίως φέρων,
πράως γαληνῶς συμπαθῶς οἰκτιρομῶν.
Οὕτως γὰρ ἔξεις σὺν Στεφάνῳ τὸ στέφος.

tit. *κελλαρίτης rarior quam κελλάριος*: papyr.; apophth. P. PG 65, 148d
4 *παροθενῶς* v. ad 7, II 6 *πολυζητησία* ἄπ. λεγ. 9 cf. 7, I

6 *πέρας* s^m: *πυράς* codd.

XIII.

εἰς τὸν ἀριστητάριον.

Ἄριστοποιῶν τοῖς ἀδελφοῖς σου, τέκος,
εὖ μοι σίβαζε τῶν τραπεζῶν τὰς θέσεις,
σταθμῶ τὸν ἄριτον, εἴ τι δ' ἂν βρωτὸν τύχη,
ἴσως μερίζων, τοῖς δὲ μείζουσι πλέον·
διπλῆς τιμῆς γὰρ ἀξιοῦν τούτους λόγος. 5
Φείδου δ' ὁμοίως καὶ τὸν ὑστεροστάτην·
ἅπας γάρ ἐστι σὸν μέλος κἄν οὐκ ἴσως.
Καὶ μὴν παρεστὼς ὡς τραπέζῃ Δεσπότου,
ἀποστόλοις νόμιζε δουλείαν φέρειν.
Στρέφου, θεώρει, νηρὸν ἄλλοπερ νέμων, 10
ἴν' εὖ γένηται καὶ χάρις σοὶ πλουσία.

tit. *ἀριστητάριος* ἄπ. λεγ.: cf. τὸ *ἀριστητήριον* BCH 15, 184 Const. Porph. de cer. 529, 6 2 *σίβαζε* (Du Cange s. v. "ω· accommodare ἀρμόζεσθαι"): cf. *σιβάζω* ap. Herm. Mand. II necnon *στοιβάζω* LXX Lev. 6, 12 Josu. 2, 6 Reg. 3, 18, 33 Cant. 2, 5, *συβάδιον* *στοιβή* *σινβή* ap. Dimitraku, M. Λεξ., Athenis, 1950, s. vv. 7 *μέλος* cf. ad 7, 5.

tit. *ἀριστητάριον* xy: -σάτ- M 2 *σίβαζε* ego: σί- codd. 5 *ἀξιοῦν* Ny: -οἶ MV 8 *τραπέζῃ* xy: -ης M 11 *πλουσία* xy: *τελεία* M c. metr.

XIV.

εἰς τὸν ὄψοποιόν.

Τὸν ὄψοποιὸν τίς σε, τέκνον, οὐ στέφει,
πολὴν φέροντα τὸν κόπον καθ' ἡμέραν;
Δουλευτικὸν σοὶ χρῆμα, μισθὸς δ' οὖν μέγας,
χοῆσις ὄνυάδης, ἀλλὰ πλυτρὸς πταισμάτων·
φλέγει σε νῦν πῦρ, οὐ τὸ μέλλον δὲ κρίνει. 5
Προσβάς σταθηρὸς λοιπὸν εἰς τὴν ἐνίαν,
ἔωθεν εὐθὺς κλῶν δαλούς, χύτρας κλύε,
βρώσεις προσεψῶν, ὡς Θεοῦ, τὰ τῶν τέκνων·
εὐχαῖς ἀλίζοις ταῦτα ὥσπερ ἀρτύσεις,
ἴν' εὐλογηθῆς ὡς Ἰακώβ τῷ πάλαι, 10
καὶ χαῖρε τούτοις ἐκτελῶν σου τὸν δρόμον.

4 *πλυτρὸς* ἄπ. λεγ.: id. ac *πλυτρίος* 6 *σταθηρὸς* (cf. στ. *βάδισμα* Phil. II 267, 26) pro *σταθε-* primum occurrit ap. Phil. I 244 Iambli. comm. math. 34 /

λοιπὸν adv. : Polyb. I 15, 11 cf. ep. 15, 9 / ἐψία 'coquendi' seu 'coquinae' vi hic tantum usurp. 7 κλών δαλοῦς Hom. / κλώω pro κλύω hic tantum occurrit 8 προσεφών ἄπ. λεγ. : cf. ἐφάω Olymp. in Mete. 315, 8 ἐφέω Hipp. ac. (Sp.) 63 (v. l.) προσέφω Orib. fr. 93 9 ἀλίζοις metaph. : cf. περι ἀλίζεσθαι Marc. 9, 49 ἐν αὐτιῷ (sc. Χριστῷ) ἄ. Ign. Magn. 10, 2 / ἀρνύσεις metaph. : cf. λόγος ἄλατι ἠετημένος Paul. Col. 4, 6 10 cf. Gen. 25, 29 ss. 11 δρόμος de vitae cursu dictum : δ. τελεῖν act. Ap. 20, 24 πληροῦν 13, 25 ; de martyrum virtute 1 Clem. 6, 2

2 πολὺν MxP : -λλ- z 5 κρίνει pro κρίνει παροξυτονήσεως gr. 6 προσβάς ys : προβ- Mx 7 κλύε αγ : κλίει M κλύε fort. scrib. 10 τῷ metr. gr. ut vid. : an τὸ scrib.?

XV.

εἰς τοὺς ῥαφεῖς, ἦτοι βεστιαρίους.

Ἵμεῖς ἔπαρχοι, καὶ διαιτηταὶ μάλα
τῶν τῆς ἀδελφότητος ἀμφιασμάτων,
ἀγῶν ὑμῖν οὐ μικρὸς ἐν τούτῳ πέλει,
φροντὶς δὲ πολλή, καὶ μέριμνα, καὶ κόπος,
ῥάπτειν, νεουργεῖν, ἐκκαθαίρειν, καὶ πλύνειν, 5
νέμειν ἐκάστῳ τὸ προσαρμόζον λόγῳ,
ἴσως μὲν οὐκ, ἴσως δὲ φίλιον καὶ πόθῳ.
ἄλλου γὰρ ἄλλος ἀξιώτερος πόνῳ.
Σκοπεῖτε λοιπὸν ταῦτα ποιεῖν σωφρόνως,
ὅπως ἀμοιβῶν ἀντιλήψεσθε χρέος, 10
πρὸς τοῦ Θεοῦ διδοῦντος ἀξίας δόσεις.

tit. ῥαφεῖς Poll. 7, 42 / βεστιαρίους (lat. 'vestiarius') : cf. βεστίον PLond. 5, 1654 (IVP) βέσιον βέτιον (= ἱμάτιον) Et. M. 195, 45 1 διαιτηταὶ 'arbitratores' Pl. leg. 956c 2 ἀμφιασμάτων Dion. H. I 568, 15 (v. l.) : cf. ἀμφιάζω Alciph. III 6, 3 LXX passim ; v. Anec. Ox. Cram. II 338 τὸ μὲν ἀμφιέζω ἐστὶ ; κοινῶς, τὸ δὲ ἀμφιάζω δωρικόν 9 λοιπὸν cf. ad 14, 6 11 θεοῦ δόσις Jos. ant. I 181

3 ἀγῶν ἐν τ. οὐ μικρὸς ὑ. πέλει M c. metr. 10 ἀμοιβῶν NVy : -ει- MPn / ἀντιλήψεσθε αγ : -αι M 11 διδοῦντος codd. : -όν- s

XVI.

εἰς τοὺς ἀφουπνιστάς.

Πρὸς πᾶσιν ἄλλοις οὐδ' ὑμῖν μικρὸς κόπος
διεξανιστιᾶν τοὺς ὑπνώδεις συγγόνους,
συνεισελαύνειν τοὺς γυρευτάς εἰς μέσον.
Τοίνυν ἐπειδὴν σαλπίσση υς τὸ ξύλον,
ὡς ἄγγελοι παρευθὴ δεδραμηκότες 5
εἰς πάντα κοιτωνίσκον, εἰς κρυπτὸν τόπον,
ἐγείρετε πρὸς ὕμνον ἀχράντων λόγων,
συνεισφέροντες εἰς νεῶν τοῦ δεσπότου,

ἐν ἡμέραις, ἐν νυξίν, ἐν μεσημβρίαις,
 ἕκαστον αὐτῶν προσκαλοῦντες εὐθέτως, 10
 ὅπως ὄμῃν τὸν μισθὸν ἄξιον νέμῃ
 ὁ πάντα μετρῶν καὶ νέμων κατ' ἄξιαν.

tit. ἀφρητισιάς ἄπ. λεγ. : cf. ἀφρητισμός Eust. 1297, 31 2 διεξαισιῶν 'exsuscitare' ἄπ. λεγ. 3 συνισελαῖνω Plut. II 814d / γυρνεῖας 'circulantes' : Johann. Clim. PG 88, 1112d Antioch. mon. PG 89, 1516b 4 σαλπῖση : cf. LXX Jo. 6, 13 Ath. IV 130b (ἑσάλπιγξα class.) / ξύλον cf. ad 10, 3 6 κοιτωνίσκον Procop. aed. I 3 Artemid. 357 : cf. κοιτῶν 'cubiculum' Diod. S. XI 69, 2 LXX Jos. VI 382 (damnat Phryn. p. 252 L.) 8 συνισφέρω 'colligo' : hoc sensu hic tantum usurp.

8 δεσπότου xy cf. 13, 8 : κυρίου M 12 μετρῶν xy : ποιῶν M

XVII.

εἰς τὸν νοσοκόμον.

Τὸ χρῆμα θεῖον ἀσθενῶν βάρη φέρειν.
 Τοῦτο λαχὼν, πύκτευσον, ὃ μοι τεκνίον,
 θερμῶς προθύμως, ἐκτελεῖν σου τὸν δρόμον·
 ἔωθεν εὐθὺς τοὺς κληήρεις σου βλέποις,
 ἄλλου πρὸ παντὸς φαρμακεύων τοῖς λόγοις· 5
 εἴτ' αὖ προπόντως προσφέρεις οἴτων δόσεις,
 ὡς χρῆ δ' ἐκάστω, σὺν διακρίσει λόγον·
 μέλος γάρ ἐστι, μὴ παρέρχον τὸν πέλας.
 Οὕτως ὑπηρετοῦντι μισθός σοι μέγας,
 φῶς ἀπρόσιτον, οὐρανῶν εὐκληρία. 10

tit. νοσοκόμος Poll. 3, 12 Just. nov. 7, 1 2 πύκτευσον cf. 5, 1 3 ἐκτελεῖν... δρόμον v. ad 14, 11 4 κληήρεις : Phil. II 317 Gal. I 297 7 σοφὸς ἐν διακρίσει λόγων I Clem. 48, 5 8 μέλος cf. ad 7, 5 / παρέρχον cf. 18, 7 10 φῶς ἀπρόσιτον Paul. I Tit. 6, 16

2 τεκνίον My : -νον x 4 βλέποις xy : -εις M 6 εἴτ' x : εἴ- y, M inc. / προσφέρεις xy : -εις M / οἴτων s : σιτῶν Mxy 7 λόγου NVsl y : -ων M fort. recte -ον V1

XVIII.

εἰς τοὺς νοσοῦντας.

Τὸ τῆς νόσου μοι δῶρον εὖ, τέκνον, δέχου·
 ἐπισκοπὴ γάρ ἐσσι θείας φροντίδος.
 Φέροις ἀνεκτῶς τῆς καμίνου τὴν φλόγα,
 ἐν τῷ ὄροισιμῷ τῆς ἀπευχαριστίας.
 Ἰὼβ γένοιο, τοὺς ἐκείνου φῶν λόγους, 5
 ἐφ' οἷς ἀμαρτεῖν οὐκ ἀνῆκε καὶ λόγῳ.

*Κὰν δ' αὖ παρέλθη τίς σε, μὴ βλέψας, σίγα,
ἐν πᾶσιν αἰνῶν τῇ κατὰ χρεῖαν δόσει,
ἴν' εὖ παθήσης σώματι πρὸς καρδίαν.*

2 ἐπισκοπή 'visitatio': LXX Gen. 50, 24 s. Ex. 3, 16; 1 Clem. 50, 3 al. cf. W. Bauer, *Wörterb.*⁵ s. v. 3 ἀνεκτιῶς sine neg. Philod. π. θεῶν 3, fr. 2: cf. 2 Clem. 10, 5 / καμίνου: de inferis ap. Matth. 13, 42, 50 de via gloss. lat. 4 δροσισμός 'humiditati expositio' Olymp. Alch. p. 87 B, Ps. - Ath. PG 28, 748c: cf. δροσίζω δρόσος metaph. ap. Ignat. Magn. 14 LXX sent. 32, 2 prov. 19, 12 5 de Job patientia Jacob. ep. 5, 11; 1 Clem. 17, 3, II, 6, 8 7 παρέλθη cf. 17, 8

7 τίς xy: τί M

XIX.

εἰς τοὺς σκυτεῖς.

*Πεδιλοποιῶν ὡς ἄριστος ἢ τέχνη.
Ἀποστόλου γάρ εἰσι Παύλου, τοῦ πάνυ.
Ζηλοῦντες αὐτοῦ τοὺς ἰδρωτὰς τῶν κόπων,
δέξασθε θερμῶς τοὺς πόνοὺς καθ' ἡμέραν,
ὡς ἐργάται Χριστοῦ, τῆσδε φροντίδος. 5
δέρρεις τε βύρσας. ὡς δέον, τετμηκότες,
παλαιὰ καινουργοῦντες, εἴτα καὶ νέα.
μὴ νοθρότητι, πρὸς παράχρησιν λόγου,
ῥιπιοῦντες, εἴ τι τῶν ῥιφῆς οὐκ ἀξίων,
ἢ τὴν τομὴν φέροντες ἐλλιπῶς ἕπερ. 10
Ἄπαντα γὰρ ποιοῦντες ἀξιοχρέως,
τῶν μαρτυροῦντων ἐξανύσετε δρόμον.*

1 πεδιλοποιός id. ac σκυτεύς (Ar. av. 491): ἄπ. λεγ. 6 δέρρεις (cf. δέρα δέρος δέρας) LXX Zech. 13, 4 AP XII 33 7 καινουργέω Alciph. III 3 8 νοθρότης (i. e. νοθεῖα): Hipp. prorrh. I 13, 70 LXX Macch. 4, 5 / παράχρησις 'abusio' anon. ap. Lex. Sud. s. v. Ὠριγένης 9 ῥιφή (sc. ῥίμμα ῥίφης): Lycophr. Al. 235, 1326 10 ἐλλιπῶς: cf. Philostr. VS I 11 12 δρόμον cf. ad 14, 11

tit. σκυτεῖς BP: σκυτεῖς AV κοιτεῖς MNMa 8 λόγου xy: -ον M

XX.

εἰς τὸ κοιμητήριον.

*Ὁ δοὺς τὸν ὕπνον πᾶσιν, εἰς λύτρον κόπων,
ὦνπερ παρέσχεν ἢ διαγωγῆς ἡμέρα,
κάμοι παράσχου, Χριστέ μου, Θεοῦ Λόγε,
κοῦφον τὸν ὕπνον, ἡδὺν καὶ ταχυδρόμον,
φαντασμάτων μὲν τῶν κακῶν ἐξωσμένον, 5
ὄνειράτων δὲ τῶν καλῶν πεπλησμένον.*

καὶ μὲν ἐξέγειρον, κρουσματοῦντος τοῦ ξύλου,
 ἀνέκλητον, σταθρὸν εὐθύμως ἄδειν,
 ἰσιῶν πόδας μου καρτερῶς ἐν αἰνέσει,
 φρουρῶν νόας μου δαιμόνων πανουργίας, 10
 γλώσσαν τρανῶν μου πρὸς τὸ μέλπειν εὐτόνως,
 εἰς δόξαν αἰῶν τοῦ μεγίστου σου κράτους·
 ὅπως τέλειος νυκτερεύσας, ὀρθρίσας,
 τὸ φῶς ἴδω τῶν ἐντολῶν πρωΐθεν.

tit. κοιμητήριον IG VII 235, 43 (Oropus IV^a) Ath. IV 143c 4 ταχυδρόμος
 Nonn. Dion. XXIX 365 Orph. hymn. 27, 3 Athan. PG 26, 889c 7 κ. ξύλου :
 cf. ad 10, 3, 17, 6 / κρουσματοῦντος ἄπ. λεγ. : cf. κροῦσμα κρούω κρουσματισμός
 8 ἀνέκλητος (i. e. ἀνέκλητος Paul I Cor. I, 8) : GDI 1723, 1729 (adv.) / σταθρ-
 ρὸν : cf. ad 14, 6 10 νόας acc. ap. Jambl. myst. I 15 11 τρανώ "perspicuum
 reddo" : Phil. I 30 13 ὀρθρίσας (sc. -εύσας) : cf. LXX gen. 19, 27 NT Luc. 21, 38
 14 πρωΐθεν : cf. LXX ex. 18, 13 (ἀπὸ) Reg. 18, 26 (ἐκ) v. Herod. gr. I 144

1 κόπων codd. : πόνων s 4 ἤδὲν codd. : pro adv. est habend. an -ὺν scrib. ?
 8 ἀνέκλητον dubit. scripsi : -υτον codd. ἀνέκλητον Tomadakis 13 τέλειος xy : -ίως
 M fort. recte

XXI.

εἰς πλουσίους καὶ πένητας.

Ἰσθι τίς ὢν, καὶ τί σοι μένει,
 ὅπη παροικεῖς, καὶ μετασταίειν ἔχεις,
 ὄλος γίνιοιο πρὸς τ' ἄνω τῇ φροντίδι.
 Πληρές γ' ἐκεῖ φῶς, ἀλλὰ καὶ κρίσις ἄληξ.
 Τῷ τῆδ' ὃ τ' εἴποις, αὔρα, ῥοῦς, καὶ νυκτόναρ, 5
 χροσὸς χροῦται, δόξ' ἀπανθεῖ, ἰάλλα θεῖ,
 πολύστονα, θρηνηρὰ πάντα τάνθάδε·
 ἔχε προσεκτῶς μὴ σε κυλίση χρόνος,
 ὃ μὴ πάλιν ἀγρετὸν ἦ παικτὸν πέλει.

2 μετασταίειν : ἄπ. λεγ. 4 ἄληξ (ἀ-λήγω) : ἄπ. λεγ. 5 νυκτόναρ : ἄπ. λεγ.
 6 χροῦται : ἄπ. λεγ. 8 κυλίω (cf. κυλίνδω ; Kühn. - Blass II 453) : Paul. I Cor.
 14, 33 Jos. ant. VI 121 9 παικτός J. Chrys. I 237c

2 ὅπη codd. / ἔχεις Mx : -οις x 4 ἄληξ xy : -λλ- M 5 αὔρα : ἄρα MV 8 προ-
 σεκτῶς NVy : προσεκτικῶς Pn προσευχῶς M 9 ὃ ego : οὗ codd. / ἀγρετὸν scripsi :
 ἀγραμιον codd.

XXII.

εἰς κοσμικούς.

Χριστοῦ μαθηταί, τοῦ καλοῦ καὶ πραέος,
 μῆνιν φέροντες εἰς ἑαυτοὺς καὶ μάχας,
 πῶς εἰς τὸν αὐτοῦ βαίνετε φοικτὸν δόμον ;

Δώρων πανάγων πῶς μεθέξετε ξένως ;
Καὶ μὴν Ἰούδας ὁ προσελθὼν ἐν δόλω, 5
φιλῶν μὲν ἔξω, μηνιῶν δὲ τοῖς ἔσω,
ᾧφθη μαθητῆς πεπρακῶς τὸν Δεσπότην.
Μηδεὶς παρείτω λοιπὸν ἐχθρωδῶς ἔχων,
ξίφος κατ' αὐτοῦ πηγνύων τῇ καρδίᾳ,
αἰώνιον πῦρ ἀντίδωρον λαμβάνων. 10
Γνόντιες τὰ τῆδε, προσφιλῶς σχῶμεν πάνν.

tit. κοσμικοῦς : 'saeculares' opp. 'regulares' Just. nov. 123, 1, 2 aliter Paul.
 Tit. 2, 12 2 Clem. 17, 3 3 φοικιόν : cf. Callim. fr. 75, 6 Pf. θεῆς ἴδες ἱερὰ φοι-
 κιῆς Philod. π. θεῶν I 17 4 πανάγων (cf. παραγῆς πανάγως) : sch. Aesch. I 10
 Amphil. PG 39, 37a Sophron. PG 87, 3364c 5-7 Matth. 10, 4, 26, 14, 25, 47,
 27, 3, al. 6 μηνιάω (sc. -νίω cf. μηνιάζω Et. Gud. s. v. ἐνεκότην) LXX Eccle-
 siastic. 10, 6 Dion. H. Rh. 9, 16 Ael. NA 6, 17 8 ἐχθρωδῶς ἔχειν τινί Dio C.
 XLIII 10 9 δόρῳ ἐν κραδίῃ ἐπεπύρει Il. XIII 442 (ξίφος) πέπηγεν ἐν γῆ Soph.
 Ai. 819 10 αἰώνιον πῦρ Matth. 18, 8, 25, 41 Iud. ep. 7 11 προσφαλῶς ἡμῖν
 ἔχειν Xen. Hell. II 3, 44

2 καὶ μάχας M : ταῖς μάχαις xy 4 δώρων πανάγων xy : -ον -ον M 6 μὲν...
 δὲ xy : τοῖς... M 11 γνόντιες Mx : γνῶ- y

XXIII.

εἰς ὀδίτην.

Ἐλθὼν καθέξου πᾶς τις ὕβρεως δίχα
Θεοῦ γὰρ ἔστιν οἶκος ἐνθαπερ, φίλε.
Κρούσας δὲ, λέξον αἰτίαν, καθ' ἣν πάρει,
πρὸς μικρὸν αὐτε μακροθυμῶν τὴν φάσιν.
Ἐἴσω δὲ βαίνων σὺν φόβῳ τε καὶ πόθῳ, 5
τῷ Δεσπότη σου τὰς προσευχὰς σου δίδου.
Μηδὲν δὲ φάσκε τῶν ματαιῶν τοῦ βίου,
συντυγχάνων γε τοῖς φυγοῦσι τὸν βίον
ἀλλ' εἴ τι σεμνόν, εἴ τι τερπνὸν ἐν λόγοις,
ἀποκρίθητι, φράζε πρὸς πᾶν ὃ πρόπει, 10
ἴν' εὐαγῶς ἐνθένδε, καὶ σωτηρίως,
πάλιν στροφήσης εἰς τὰ οἰκεῖα τρέχων.

7 μάταια λαλεῖν Ign. Philadelph. 1, 1 cf. ματαιότης ματαιοτήτων LXX Eccles. I 2

6 σου δίδου My : ἐκδ. x 8 γε Ny : δε MV 10 om.s 11 ἐνθένδε xy : ἐν-
 τεῦθεν M

XXIV.

εἰς τοὺς παριόντας.

Ἰῶς σου πορεύῃ τὴν ὁδόν, φίλε, σκόπει
τὴν πρακτικὴν δὲ λεκτέον καὶ γνωστέον.

Κρημνοί, λόχοι, θήραιτρα πολλά τοῦ πλάνου,
 τὰ δὲ φθόνοι, γέλωτες, ἕβρεως κόροι,
 πορνεία, δόξα, χρημάτων ἔρωσ, φόνοι
 μέθη, κλοπή, μοιχεία, καὶ πᾶν ἄλλο τι,
 μὴ προσπαρῆς που, μὴ πέσης πιῶμα ξένον.
 Κᾶν συμβέβηκεν, ἕξανάστα τῶ τάχει
 ἐπεὶ πυρὸς δίκη σε παμφάγου μένει.

5

2 δὲ xy : τε M 3 κρημνοί xy : κρονοί M 5 πορνεία xy : -as M fort. recte
 7 προσπαρῆς xy : -ῆ M / ξένον MN^{s1} ys^m (-ων N¹) : μέγα Vs

XXV.

ἐπίγραμμα εἰς τὴν μονήν.

Προαύλιον πέφηνα ποίμνης αἰσίας —
 τοῦ προταγοῦς γὰρ εἰμι φωτισπροδρόμον —
 λείας λογικῶν θρεμμάτων πεπλησμένης,
 ὧν βίος ἄζυξ, ὧν πόλις ἕψους πόλος,
 ὧν πᾶς ἕκαστος καὶ καθ' εἰς ἅπας πόθω,
 ὧν οὐτινός τι τοῦ δὲ πάντων κτημάτων.
 Κλῆρος γὰρ αὐτοῖς ἡ Θεοῦ σχέσις μόνη,
 ὡς ἀσφαλής, ὡς ἐσθλὸς ἤνυσται δρόμος,
 τῶν κοινοβικῶς πανταχῶς ἐζηκότων.

5

tit. μονή 'monasterium' Just. nov' 133, I 1 προαύλιον i. e. ἀλλή: Poll.
 I 77 Lex. Sud. s. v. 2 πρόταγος 'dux' Theoph. Sim. p. 256, 3 Bekk. / φωτισπρο-
 δρόμον: ἄπ. λεγ. 7 σχέσις 'affectio': cf. σχετικῶς Greg. Pont. II ep. I ad Leon.
 Isau. σχετικῆ σ. (de affectiva imaginum adoratione) Du Cange Gloss. s. v.; cf.
 epp. 7, 6, 106, 8 8 δρόμος cf. ad 14, II 9 κοινοβικῶς (metr. gr.) pro -ιακῶς:
 ἄπ. λεγ.

2 προταγοῦς Ny : φεροταγοῦς Vs 3 λείας Ny : λίας Vs (λία pro λεία ap. Ba-
 sil. Sel. de mirac. Sct. Theclae XVII 4 πόλις Vy : πόλος N 5 πόθω Vy :
 πόλος N 6 δὲ xy : γε M

XXVI.

εἰς τὸν πυλωρόν.

Ἔσω παρεστῶς ἐνθαπερ, τέκνον, φόβω·
 πύλη γὰρ ἐστὶ θείας εἰσοδεξόδου.
 Δίδου, δέχοιο τὰς φάσεις ἐν συγκροίσει,
 ἄγγελλε ταῦτα τῶν ὅσα πρόπον φάναι,
 σίγα δ' ἐκεῖνα τῶν ὅσα βλάβην φέρει,
 τοῖς ἐνδον, ἕξω, κᾶν ἀδελφοῖς, κᾶν ξένοις,

5

κλείων, ἀνοίγων πρὸς δὲ καιρόν, οἷς πρόπει.
 Πτωχῶ τε χρεῖαν νεῖμον· εἰ δὲ μή, λόγον.
 Οὕτως γὰρ ἕξεις μισθὸν ἐν παραστάσει.

2 εἰσοδέξοδος : Const. Porph. cer. 96, 1 9 παραστάσει : metaph. dictum e publico Imperatoris consessu (sc. σιλέντιον) ap. Curopal. 12, 20, 33, 4 (Bonn.)

XXVII.

εἰς ἀπερχόμενον ἀδελφὸν εἰς διακονίαν.

Πρὶν ἐκπορεύσῃ τὴν πύλην ταύτην, τέκος,
 σφραγίδα προσθεῖς εἰς ἅπαν μέλους τόπον,
 ἴθι πρὸς ἅσπερ ἐξεπέμφθης φροντίδας,
 κάτω νενευκῶς ἐξωθούμενος βλάβας,
 ψαλμόν, προσευχήν, ταῖν δυοῖν ἐν προσλέγων, 5
 τὰς ἄστικώδεις ἐξωθούμενος βλάβας.
 Φεύγοις γυναιξὶ συστραφῆναι, κἂν τύχη,
 στραφεῖς τάχει δὲ τῆς μονῆς εἴσω μένε,
 μὴ ὥσπερ ἰχθύς ἄλος ἐξωθεν θάνης.

tit. διακονία 'ministerium publicum' act. Ap. 6, 1

7 συστραφῆναι Vs : -ντρα- Ny 8 τάχει δὲ ego (cf. 32, 9) : inv. ord. codd.
 9 ἄλος sm : ἄλλος codd. (m. gr. ?)

XXVIII.

εἰς ὑποστρέφοντα ἀδελφὸν ἀπὸ διακονίας.

Πάλιν στροφήσας, τέκνον, ἐκ τῆς φροντίδος,
 σύστρεψον εὐθὺς σαρκὶ καὶ νοῦν σου πλάνον,
 εἰκαῖον οὐδὲν ἔνδον ἐξωθεν φέρων,
 ἀλλ' εἴ τι σεμνόν, καὶ τὸ τοῖς πρωτοσιτάταις. 5
 Λόγον γὰρ οὐ φῆς τῆς ματαιοκοσμίας
 « Εἶδον, βέβρωκα· καὶ τό, καὶ τό, τυγχάνει »,
 καὶ νοῦν δις καὶ τίσδε φωνεῖ σοι τάδε.
 Ἄνατροπὴν γὰρ τοῖσδε κινῶν τῶ πέλας,
 ἀρεῖς προφήτου χρηματίζεις ἄξιος. 10

tit. διακονίας cf. ad 27 tit. 2 πλάνον : cf. π. φέγγη (de planetis) Maneth. IV 3, φροντίδος πλάνοι Sophi.^{OR} 67 6 ματαιοκομία (cf. ματαιοκοπία -εργία -κηρυξία -λογία -πονία -πραγία) : ἄπ. λεγ. 10 ἀρεῖς προφήτου : cf. ex gr. LXX pr. 108 (Dav.) / ... χρηματίζεις... : cf. τιμῆς καὶ πίστεως χ. ἄξιοι ('digni habentur') Ap-
 rian. BC II III

9 τῶ γ : τὸ x 10 ἄξιος s : -ίως xy (an ἀρεῖς... ἀξίως [« sibi comparat... »] scrib. ?)

1 - 7 - 1958

XXIX.

εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

Προβάτε, δεῦτε, τῇ ξενιζούσῃ στέγῃ,
 ἄνδρες πορευταί, τοῖς πόνοις κεκμηκότες,
 μετεκλάβοιτε τῶν ἐμῶν ξενισμάτων,
 ἄρτου ποθητοῦ, τοῦ τρέφοντος καρδίαν,
 ποιοῦ γλυκείου, τοῦ ῥέοντος ἀφθόνως,
 σκεπασμάτων τε τῶν ψύχους ἀλλοτριῶν.

5

Ἄ μοι παρέσχε τῷ θεογνώστῳ, φίλοι,
 ἐκ τῶν πανόλβων δωρεῶν αὐτοῦ χάριν,
 ὁ Δεσπότης μου Χριστός, ὁ πλουτοβρούτης.

Ἐπευλογῶντες αὐτόν, ὡς κοσμοιτρόφον,
 κἄμοι προσευχὴν ἀντιποιῶντες μόνον,
 ὅπως ἐκεῖθεν τῷ φιλοξένῳ τρόπῳ,
 τοὺς Ἄβραάμ τύχοιμι κόλπους εἰσδύναι.

10

tit. ξενοδοχεῖον Justin, nov. 120, 1 7 θεογνώστῳ gloss. Heph. astrol. I 1 Engelbr. 9 πλουτοβρούτης ἄπ. λεγ. : cf. ad 1, 1 10 ἐπευλογέω Tzetz. hist. IX 206 / κοσμοιτρόφος de Aegypto Maneth. I 2 de Roma IG XIV 1108c 19 13 cf. Johann. 13, 23 ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ (cf. τ. Ἄβραάμ) Sammelb. gr. Urk. Aegypt. 2034, 11 (Preisigke) ἐν κόλποις Ἄβραάμ καὶ Ἰσάκ καὶ Ἰακώβ Luc. 16, 23 ἀπενεχθῆναι εἰς τὸν κόλπον Ἄβραάμ cf. Theocr. II 120 Bl. - Debrunn. Gramm.⁸ § 141, 5 / ...εἰσδύναι : cf. Orph. fr. 32c 8 δεσποίνας ὑπὸ κόλπον ἔδυν Antig. Carist. 172

3 μετεκλάβοιτε Ny : μεταβλά- V μετεπλάγ- Pη 5 ῥέοντος Pηy : -ως N τρέφοντος V 8 πανόλβων Pηy : -ων NVs 13 τύχοιμι Vy : τύχοι μοι N fort. recte

XXX.

εἰς ἀγίας εἰκόνας.

Ἦνπερ βλέπεις εἰκόνα Χριστοῦ τυγχάνει,
 Χριστὸν δὲ κατὴν λέξον, ἀλλ' ὁμωνύμως
 κλήσει γὰρ εἶσι ταυτότης, ἀλλ' οὐ φύσει.

Ἄμφοῖν δὲ προσκύνησις ἀσχίστως μία
 ὁ τοίνυν ταύτην προσκυνῶν Χριστὸν σέβει·
 μὴ προσκυνῶν γὰρ ἐχθρὸς αὐτοῦ καὶ πάννυ,
 ὡς τὴν ἀναγραφείσαν ἔνσαρκον θέαν
 τούτου, μεμηνώς, μὴ σεβασθῆναι θέλων.

5

2 ὁμωνύμως 'ambigue' : Arist EN 1129a 30 de An. 412b 14 3 ταυτότης : Arist. EN 1161b 31 Gal. VI 643 7 ἔνσαρκος, -ον Porph. abst. I 1 8 σεβασθῆναι : Paul. Rom. 1, 25

ὁ ὁ τοίνυν ταύτην xy : ταῦτ. ὁ τοί. s

XXXI.

ἄλλο.

*Εἰ σῶμα Χριστοῦ λαμβάνωμεν ἐσθίειν,
 τούτου πίνοντες αἷμα τὸ ζωηφόρον,
 πῶς οὐκ ἂν αὐτὸν δεῖξωμεν γεγραμμένον
 οὐ καὶ τὸ σῶμα σχηματιόγραφτον πέλει ;
 Ὡς μὲν γὰρ ἀπλοῦς, οὐ περιγραφήν ἔχει 5
 Θεὸς γὰρ ἐσσι, παντὸς ἕξωθεν τόπου.
 Ὡς ἐνδυθεὶς δὲ τὴν καθ' ἡμᾶς οὐσίαν,
 ἄνθρωπός ἐστι, συνθέσει γεγραμμένος,
 ἔχων ἀφύρτως θάτερον κατ' οὐσίαν,
 ὑποστάσει μιᾷ τε συντεθειμένος. 10
 Ὁ τὸν Λόγον τοιῶσδε δοξάζων μάλα
 πιστὸν πέφηγε θρέμμα τῆς ἐκκλησίας.
 Ἄλλως φρονῶν γὰρ τοῦ Θεοῦ πόρρω θέει.*

2 ζωηφόρον : Themist. or. 19, 228d 4 σχηματιόγραφτον (cf. σχηματογραφέω
 Nicom. 118, -ία) : ἄπ. λεγ. 6 παντὸς ἕξωθεν τόπου : cf. 33, 4 7 cf. Arist. de
 An. I 3, 407b 23 ψυχὴν... ἐνδύεσθαι σῶμα 9 ἀφύρτως Nic. Dam. p. 144 D.
 10 ὑπόστασις Paul. Hebr. I 3, al. 11 Λόγον... δοξάζων : cf. mart. Polyc. 20, 1
 τὸν κύριον δ. Herm. vis. 3, 4, 2 / τοιῶσδε Adam. phys. vent. 37, 39 Först.

tit. ἄλλο N : -a P om. VPnMa 1 λαμβάνωμεν sm : -ομ- NV^{mg} -οντες V^t 13
 om. x

XXXII.

ἄλλο.

*Ἐκ μορφοποιῦ χειρὸς ὠραϊσμένην,
 βλέποντες ἄνδρες ἐγγραφεῖσαν ἐνθάδε,
 δρέψασθε καρπὸν ὠφελείας ἀξίως,
 τὸν νοῦν ἄραντες εἰς τὰς αὐτῶν αἰτίας.
 Ἴσον λόγου γὰρ ἢ γραφὴ βοᾷ μέγα, 5
 ὡς « Ἡ τιμὴ μου, δόξα τῆς αὐτοψίας,
 δι' ἣν παρήχθη ἐἰς ὑπόμνησιν μόνον,
 φρουροῦσα, φωτίζουσα τοὺς ἐμοὺς φίλους,
 τοὺς προσκυνεῖν δὲ μὴ θέλοντάς με σχέσει,
 ἄλλοτριοῦσα τῆς ἄνω κληρουχίας ».*

1 μορφοποιῦ (cf. μορφοποιέω Herm. ap. Stob. I 11) : Ps. - Dion. PG III
 328a / ὠραϊσμένην : LXX Ecclesiastic. 25, 1 6 αὐτοψία de dei visione Jamblic.
 myst. 76, 14 M. Psell. PG 122, 1136d 9 σχέσει : cf. ad 25, 7 10 κληρουχία
 'hereditas' : LXX Nehem. 11, 20

tit. ἄλλο s : -a P om. xMa 5 s. μέγα ᾧς : fort. scrib.

XXXIII.

ἄλλο.

**Ἀσαρκὸς ὢν πρὶν Χριστός, οὐκ ἦν ἐν θείᾳ.*

Θεὸν γὰρ οὐδεὶς, φησὶν, ἀνθρώπων ἴδεν.

**Ἐπεὶ δὲ σαρκὸς ἐνδιδύσκειται πάχος,*

ὁ παντὸς ἔξω καὶ χρόνον τε καὶ τόπου,

ἄπιός, παθητὸς γίνεται τῇ συνθέσει.

5

Βρέφος κηθεῖς ἐκ κόρης, σποραῖς ἄνευ,

αὔξει, διψεῖ, πεινεῖ τε καὶ σύμπαν φέρει,

τῶν ἐν θέσει τε καὶ γραφῇ δεδειγμένων.

Πῶς οὖν οὐ λοιπόν, ὦ παράφρον, ὦ τάλα,

οὐ σαρκὶ σεπιῶς Χριστὸν ἐμπεριγράφεις,

10

κατ' εἶδος αὐτοῦ τὴν ὄλην παρουσίαν ;

**Ἄλλ' ἢ μεταγνοὺς πιστὸς ἐκ πλάνης γίνου,*

ἢ τῆς Θεοῦ πόρωθεν αὐλῆς ἐκφέρου.

3 *σαρκὸς πάχος* Eur. Cycl. 380 *πάχος* opp. *λεπτότης* Plat. R 523c, al. / *ἐνδιδύσκομαι* 'induendi' vi ap. geop. 16, 21, 9 B. LXX 2 Reg. 1, 24 4 cf. 31, 6 5 *παθητός* (cf. 18, 9, Bl. - Debrunn. 65, 3): opp. *ἀπαθής* corp. Herm. 6, 2ab 10, 17 (Scott) 7 *διψεῖ* ion. : Arch. fr. 69 D.³ / *πεινέω* (ion.) Hesych. s. v. 12 *πλάνης* (cf. 36, 4) : in malam partem ut est ap. LXX prov. 14, 8 NT Matth. 27, 64

tit. ἄλλο N : -α P om.VMa 1 *ἐν θείᾳ xy* : *ἐνθάδε s* 2 *οὐδεὶς φησιν xMa* : inv. ord. P 7 *αὔξει Vy* : -η N / *διψεῖ Vy* : -ιψ- N (*δίψος* Paul. 2 Cor. 11, 27) / *πεινεῖ y* : *πίνει x* ; an *διψη...* *πεινη* seribendum inc. 13 *ἐκφέρου Vy* : -ων N

XXXIV.

ἄλλο.

**Ὁ Χριστὸς ἐστὶ τῇ γραφῇ δεδειγμένος,*

ἐπεὶ βροτὸς πέφηεν, ὢν Θεὸς φύσει.

**Ὁ μὴ γὰρ οὕτως προσβλέπειν αὐτὸν θέλων*

φαντασματώδως σωματοῦσθαι προσλέγει.

4 *φαντασματώδως ἄπ. λεγ.* / *σωματοῦσθαι* : *ψυχή...* *σωματοθεῖσα* Plot. I 6, 5

tit. ἄλλο N : -α P om.VPnMa

XXXV.

εἰς τὴν ἁγίαν Θεοτόκον.

**Ἐν εἰκόني βλέπων σε, μῆτερ Κυρίου,*

φόβω πρόσειμι προσκυνεῖν σε, καὶ πόθῳ

χάρις γὰρ ὄντως τηλικαύτη σοι πέλει,

ὡς τῇ σκιᾷ σου θαυματοργίας βρῦειν.

4 *βρῦειν* : cf. ad 1, 1

tit. *τὴν* om.Ma 1 *κυρίου Vy* : -α N

XXXVI.

ἄλλο.

Ἐπ' ὀλένης μου μητρόμοιόν μοι βρέφος,
 τὸν Παντάνακτα Χριστὸν ἐγγράφως φέρω,
 τὸ φῶς ἀπαστρέπτοντα τῆς ἀφθαρσίας,
 καὶ κόσμον ἐξάιροντα δαιμόνων πλάνης.

1 μητρόμοιος Joh. Dam. PG 96, 692b 2 Παντάνακτα : cf. ad 48, 2 3 ἀπαστρέπτοντα : abs. Arat. 430 Opp. cyp. I 220 Procl. hymn. 7, 31 φῶς ἀ. / ἀφθαρσία Epic. Men. 123, 4 p. 7 Dia. LXX sap. Sal. 2, 23 Paul. Rom. 2, 7 4 πλάνης cf. ad 33, 12

tit. ἄλλο N : -α P om.VMa 4 ἐξάιροντα Vy : -αι N / πλάνης xP : -ην Ma

XXXVII.

ἄλλο.

Σὺ τὸν Θεὸν τεκοῦσα, προὔχεις ἀγγέλων.
 Ὅν οὐ δύνανται καὶ γὰρ αὐτοὶ προσβλέπειν,
 ὡς Υἱὸν αὐτῆ χειρὶν ἀχράντοις φέρεις.

tit. ἄλλο N : -α P om.VMa 2 αὐτοὶ Vy : -οῖς N

XXXVIII.

ἄλλο.

Μητροπρεπῶς τὸν Υἱὸν ἐγγραπτον φέρω,
 ὡς ἂν φανείη γνήσιον μητρὸς τέκος,
 ὃ πατρομοίως τῆς γραφῆς ἐπηρομένος,
 ἐπεὶ πέρ ἐστι διττὸς ἀπριξ τὴν φύσιν.

1 μητροπρεπῶς Joh. Dam. PG 96, 689a 3 πατρομοίως : ἀπ. λεγ.

tit. ἄλλο N : -α om.VMa

XXXIX.

εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ.

Ἐξεικόνισμαι κἂν Θεὸς πέλω φύσει,
 ἐπεὶ πέρ εἶμι καὶ βροτὸς κατ' οὐσίαν.
 Καὶ τῇ σκιᾷ μου προσκυνοῦμαι παντί που,
 Μήπω μερισμὸν τοῦ κλέους προσλαμβάνων.

1 ἐξεικονίζω eodem sensu ap. LXX ex. 21, 22 s.

tit. τὴν om.Ma 1 κἂν xP : καὶ Ma / ante φύσει ins. τῇ N 4 μήπω N MaPpc : -ως Paccprob -ου V

XL.

εἰς τὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου.

*Τῆς Παρθένου τὸν οἶκον ὃ βλέπων, νόει·
ναὸς γὰρ αὕτη τοῦ Θεοῦ δεδειγμένος,
ναοὺς ἑαυτῆς πανταχοῦ γαίης ἔχει.*

tit. τὸν om.Ma 3 ἑαυτῆς Ny: -ῆ V

XLI.

εἰς ἐνδύτην.

*Τὸν κοσμοποιὸν σωματούμενον βλέπων,
σὸν τῆ τεκούση, τῆ γραφῆ τῶν εἰκόνων,
καταπλάγηθι, πῶς Θεὸς βρέφος πέλει,
ἄπανιά τε δοῦνὰ πρὸς βροσιῶν σωτηρίαν,
ἔν' εἰς ἑαυτὸν τὴν φθορὰν κατακρίνας, 5
τὸ πλάσμα σῶση θεότητος τῶ κράτει.
Τὸ δὴ φρονοῦσα τῆ Θεητόκῳ φέρει,
Πρὸς λύτρον αὐτῆς τ' ἀνδρός, ἄχραντιον δόμα.*

tit. ἐνδύτης (cf. ἐπενδύτης): Aquila in 1 Reg. 17, 38 Field 1 σωματούμενον: cf. ad 34, 4 7 Θεητόκῳ pro Θεο-: cf. θεημάχος Procl. hymn. 7, 8 θεηπολέω Lex. Sud. Phot. θεηγενής Orph. Arg. 1374 Quint. Sm. VI 9 θεηγός Olymp. alch. p. 83 B. (-γορέω S4 B.) θεηδόχος Nonn. Dion. XIII 96 θεηκόλος Paus. V 15, 10 et sim. 8 λύτρα τῆς ψυχῆς LXX ex. 30, 12 cf. NT Matth. 20, 28 Marc. 10, 45

tit. εἰς ἐνδύτην y fere: ἄλλο N om.V 7 θεητόκῳ xy (Ma inc.): θεο- s 35, 40 tit. collato

XLII.

εἰς τὸ κιβούριον τοῦ Προδρόμου.

*Θείας τραπέζης συγκαλύπτραν με βλέπων,
χερουβικὴν νόμιζε ταξιαρχίαν·
Χριστὸν γὰρ ἔνδον μυσταγωγείσθαι νόει,
τὸν τῶν ἄνω τε Λεσπότην καὶ τῶν κάτω.*

tit. κιβούριον (pro vulg. κιβώριον): Chron. Pasch. 713, 11 Joh. Malal. 490, 3 1 συγκαλύπτρα (cf. -νυμα -νψις) 'operculum': ἄπ. λεγ. 3 μυσταγωγείσθαι Paus. Damasc. 156 D

tit. τὸ om.Ma

XLIII.

εἰς τὸ τέμπλον.

*Θείαν τράπεζαν πρὸ προσώπου σου βλέπων,
αἰδοῦν τὸ σεπτὸν, καὶ ὄλωσ σιῆθι φόβῳ.*

tit. *τέμπλον* (alias id. ac *ναός*): pars aedis sacrae inter βῆμα et templi corpus ap. Theod. St. PG 99, 1796 *Typic.* in PG 127, 59, al.

tit. τὸ om.x / *τέμπλον* ego: -βλ- codd.

XLIV.

εἰς τὸ ἅγιον θυσιαστήριον.

*Φρικτὸν τὸ βῆμα τοῦτο, καὶ πλήρες φόβου,
ναὸς Θεοῦ φωτεινός, ἀγνοῖς ἀπίεος.
Πρόσελθε θείως, καὶ μεθέξεις ἀξίως·
πῦρ γὰρ τὸ δῶρον τοὺς ἀναξίους φλέγον.*

tit. *θυσιαστήριον* LXX ex. 27, 1 NT Matth. 23, 18 1 βῆμα 'tribunalis' vi usurp. Isocr. ep. 8, 7 Matth. 27, 19: cf. Or. Sib. 2, 218 Paul. 2 Cor. 5, 10

tit. τὸ om.Ma 1 βῆμα Ny: κῆμα V / φόβου NV^{sl} y: -φ V¹

XLV.

εἰς τοὺς πυλῶνας τοῦ νάρθηκος.

*Πύλας διάρας τοῦ ναοῦ τῶν ἐνθάδε,
ἔθι προσοίσων πνεῦμα συντετριμμένον·
καὶ τοῦτο θῦμα δεκτὸν ἐστι Κυρίῳ.*

tit. *νάρθηκος*: cf. Et. M. 597, 48 1 τὸ στόμα διαρρεῖν Dem. XIX 112, 207 2 cf. τὴν καρδίαν συντεριβεῖν LXX ps. 146 (147) 3; infra 94, 9

tit. τοὺς om.Ma

XLVI.

εἰς τὴν πρώτην εἴσοδον τοῦ ναοῦ.

*Οἴκου Θεοῦ μέλλοντες εἰσβαίνειν πύλην,
ἔξω γένοισθε τῆς μέθης τῶν φροντίδων·
ἴν' εὐμενῶς εἴθροῖτε τὸν κριτὴν ἔσω,
λύσεις ὑμῖν διδοῦντα τῶν ὀφλημάτων.*

tit. τὴν om.Ma 1 Θεοῦ om.N 2 om.Pn 4 ὑμῖν Ny: ἡ- V

XLVII.

εἰς ναοῦ εἴσοδον· εἰς τὸν σταυρόν.

*Ἐχων με φρουρόν, μὴ πιτοῦ κτύπους φέρων·
καστήρ γὰρ εἰμι φρικτοειδῆς δαιμόνων·.*

1 κτύπος: de ostio pulsando Aen. tact. 20, 4 2 *καστήρ* Hipp. haem. 6: metaph. cf. *καστηριάζω* ap. Paul. 1 Tit. 4, 2 (v. sch. Lucian. 137, 11 Rabe) / φρικτοειδῆς: ἄπ. λεγ.

tit. om.Ma / τὸν om.x 1 ἔχων με Pny: -ω μὲν N -ομεν V / φέρων NPn: φόβων Vγ

XLVIII.

ἐπίγραμμα εἰς σταυρούς.

Ἐφ' ᾧ τυποῦμαι, χώραν οὐ Σατὰν ἔχει·
καθεῖλε γὰρ τὸ κράτος αὐτοῦ Παντάναξ.

2 Παντάναξ (cf. 36, 2, 52, 1): Joh. Damasc. PG 96, 821c

2 καθεῖλε s: -a xy / παντάναξ Pn (cf. 52, 1): -άπαξ NVγ

XLIX.

ἄλλο.

Σοῦ τῇ θεᾷ πόρρωθεν ὁ δρόκων τρέχει,
τύπον σε δέροκων τοῦ θεοπλόκου ξύλου.

2 θεοπλόκων: cf. Nicet. Paphl. PG 105, 40d (σαγήνη) / ξύλον seu 'crux':
LXX gen. 40, al.

tit. ἄλλο Nm: -a P om.VMa

L.

ἄλλο.

Ἦ σταυρέ, φῶς μου, λάμπε μοι παντὶ χρόνῳ,
πόρρω διώκων τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος.

tit. ἄλλο N: -a P om.VMa 1 μου Vy: μοι N

LI.

ἄλλο.

Οὗτος πεπηγῶς ἐν τόπῳ τοῦ Γολγοθᾶ,
ἦνθησε κόσμῳ ζωτικὴν εὐκαρπλίαν.

2 ἦνθησε transit. ap. Theodoret. PG 80, 85a / πνεῦμα ζωικόν LXX sap. Sal.
15, 11

tit. ἄλλο NP: om.VMa

LII.

ἄλλο.

Ἐν τῷδε χεῖρας ἐξαπλοῦς ὁ Παντάναξ,
ἦγειρε κόσμον ἐκ βαράθρου παισιμάτων.

1 τὴν χεῖρα ἐξαπλοῦν Sext. Emp. math. II 7 / Παντάναξ: cf. ad 48, 2 2 βάρ-
αθρον: metaph. Lucian. am. 5

tit. ἄλλο NP: om.VMa 2 βαράθρον Vy: -ων N

LIII.

ἄλλο.

*Χαίροις, τρόπαιον τῆς ἄνω παντευχίας·
ἐν σοὶ τέτραπται πᾶσα δαιμόνων φάλαγξ.*

1 παντευχία (v. l. cum πανοπλία in LXX 4 Macch. 3, 12): Eur. Heracl. 787
tit. ἄλλο NP: om.VMa 2 ~ πᾶσα 54, 2 πέπανται om.V

LIV.

ἄλλο.

*Χαίροις τρισευλόγητον, ἄχραντον ξύλον·
ἐν σοὶ πέπανται τῆς ἀρᾶς ἢ θνητότης.*

2 ἀρᾶς: cf. ad 28, 10 / θνητότης: Diog. Oen. 36
tit. ἄλλο NP: om.Ma

LV.

ἄλλο.

*Χαίροις, μοναστιῶν παντέλαφρον φορτίον·
ἐν σοὶ γὰρ αὐτοῖς κοῦφος ὁ Χριστοῦ δρόμος.*

1 παντέλαφρον: ἄπ. λεγ. 2 δρόμος: cf. ad 14, 11
tit. ἄλλο N: om.Vγ 2 inter ὁ et Χριστοῦ ras. sex litterarum P

LVI.

ἄλλο.

*Χαίροις, φυλακτῆρ σὺ παρεδρεύεις τόπον·
σκέποις ἀσινῶς τοὺς μένοντας ἐνθάδε.*

1 φυλακτῆρ Hom. 2 ἀσινῶς: Hippocr. epid. 1, 1 Arist. HA 617a 3
tit. ἄλλο N: Vγ

LVII.

ἄλλο.

*Τυπῶν μέ τις καὶ μόνον ἔμ που δακτύλω,
εὐθὺς τὸν ἐχθραίνοντα δαίμονα στρέφει.*

tit. ἄλλο Pn: om.NVγ 1 ἔμ που codd.

LVIII.

ἐπιγράμματα μονόστιχα εἰς σταυροὺς μοναστιῶν.

Σταυρὸς βλεπόντων ἀστραπηφόρον σέλας.

*

Σταυρὸς μοναστιῶν εὐδρομος σωτηρία.

*

Σταυρός φιλούντων ἐνθέως πορνοκτόνος.

*

Σταυρός κλαόντων ἐξαλείπτω παισιμάτων.

*

Σταυρός φιλάγγων ἀσφαλέστατος φύλαξ.

5

1 ἀστραπηφόρον πῦρ Eur. Bacch. 3 2 εὐδρομος: metaph. ap. Max. Tyr. 16
3 ἐνθέως Jambl. VP 32, 216 / πορνοκτόνος: ἄπ. λεγ. 4 ἐξαλείπτωρ (cf. -ειπικός
-λειψίς): ἄπ. λεγ. cf. τὰς ἀμαρτίας ἐξαλείφειν act. Ap. 3, 19 5 φιλάγγων (cf. φιλα-
γέννητος Greg. Naz. PG 36, 88c): ἄπ. λεγ.

tit. ἐπιγράμματα μονόστιχα εἰς σταυροὺς μοναστῶν γ (μοναστῶν om.M): ἐπ. εἰς
στ. μοναστ. x 4 κλαόντων Vy: -αίο- N

LIX.

ἄλλο.

Πᾶς ὁ γράφων με καὶ γράφειν Χριστὸν θέλε,
ἐπεὶ περ αὐτὸς συμπλέκεταί μοι πάθει.
Ἐμοῦ γὰρ ἐχθρὸς καὶ καθαιρέτης πέλει
ὁ μὴ γράφων ἐκεῖνον, εἰ καὶ με γράφει.

tit. ἄλλο N: om.Vy

LX.

μονόστιχον.

Βροτοὺς δαδουχῶ καὶ σκοιταρχοῦντας φλέγω.

1 σκοιταρχοῦντας: ἄπ. λεγ.

tit. om.Ma 1 φλέγω om.V

LXI.

εἰς τὸν Πρόδρομον.

Εἰκὼν ὑπάρχω τοῦ σεβαστοῦ Προδρόμου,
καὶ τοὺς πόθῳ με προσκυνοῦντας ἀξίως,
ὡς εἰς ἐκεῖνον τὴν τιμὴν ποιουμένους,
σώους φυλάττω αἰρετιζόντων πλάνης.

4 acc. pl. σώους LXX 3 Macch. 2, 7

tit. τὸν om.Ma 4 φυλάττω Ma: φύλαττε Ps

LXII.

εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.

Βροντῆς τὸν υἱόν, ἀστραπὴν τὴν τοῦ λόγου,
ὄρωσ' σε γραπτὸν φωτιοῦμαι τοὺς νόας.

Σὺ γὰρ προσάψας πυρρὸν ἀφθάρτων λόγων
 λῦσαι φθάνεις τὸν κόσμον ἐκ σκοτόυς πλάνης.

3 ἄψαι πυρρὸν ἕμνων Pind. I 4 (3) 43 (cf. AP 5 praef.); πυρρὸν ἄναπτε κακῶν
 IG XII (5), 229, 14

tit. τὸν om. Ma 3 ἀφθάρτων s: -στ- γ 4 λῦσαι φθάνεις s m.gr.: inv. ord. γ

LXIII.

εἰς τὸν ἅγιον Παῦλον τὸν ἀπόστολον.

Χαίροις, δοχεῖον γνώσεως Θεοῦ μέγα,
 ἐξ οὗ τὰ θεῖα πάντες ἀνιλοῦσι σφόδρα.
 Ἐκ γὰρ πλάνης σὺ κόσμον ἐκσπάσας ὄλον,
 εἰς ἕψος ἤλθες, οὐρανὸν τρίτον φθάσας.

1 δοχεῖον: Gal. II 374 E.

tit. τὸν om. Ma 4 οὐρανὸν P: -ῶν Ma

LXIV.

εἰς τὸν ἅγιον Ζαχαρίαν.

Σὺ τῶν προφητῶν τὸν μέγιστον ἀγάσας,
 Θεοῦ προφήτης χρηματίζεις καὶ θύτης·
 καρπὸν δὲ θεῖον προσφέρων τῷ Δεσπότῃ,
 θύη μαχαίρα πρὸ τραπέζης Κυρίου.

tit. ἅγ. Ζαχαρίαν: BHG² 1880 2 χρηματίζεις: cf. ad 28, 10

tit. τὸν om. Ma 3 καρπὸν P: -ῶν Ma

LXV.

εἰς τὸν ἅγιον Διονύσιον.

Πολὺς τὰ θεῖα χρηματίζων, τρισμάκαρ,
 τοὺς ἀγγέλους σὺ μυστικῶς διαγράφεις,
 καὶ συμπεραίνων πᾶσαν ἱεραρχίαν,
 τὸν κόσμον ἐνθεν δογμάτων πληροῖς πλάτει.

tit. ἅγ. Διονύσιον: BHG 544 ss.

tit. τὸν om. Ma 1 τρισμάκαρ codd. παροξυτονήσεως gr. cf. ad 70, 2

LXVI.

εἰς τὸν ἅγιον Βασίλειον.

Ἱστοράσας αἴγλη τοῦ φαεινοῦ σου βίου,
 καὶ φαιδρύνεις τὸν κόσμον ἔργοις καὶ λόγοις.

Λαβὼν δὲ τὰς κλεῖς καθὺς ὡς Πέτρος νέος,
φύλαξ ὑπάρχεις τῆς πάσης Ἐκκλησίας.

tit. ἁγ. Βασιλειον : BHG 244 ss. 1 ἡστραπας : cf. ad 36, 3 / ἀγλη Hom.

tit. τὸν om. Ma

LXVII.

εἰς τὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν Θεολόγον.

Βροντῶν τὰ θεῖα τῇ βοῇ τῶν δογμάτων,
ἤχησας ὄντως τὴν ὑπ' οὐρανόν, μάκαρ.
Καὶ πάσας ἀπριξ μωράνας τὰς αἰρέσεις,
τὸν κόσμον ἐστήριξας ἐν τοῖς σοῖς λόγοις.

3 μωράνας trans. : vulgo in media forma usurp. LXX Reg. 2, 24, 6, al.

tit. τὸν om. Ma 1 δογμάτων P : δακρύων Ma

LXVIII.

εἰς τὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν Θαυματουργόν.

Ὡς ἥλιός τις ἐν βίῳ λάμπας μέγας,
διασκεδάσεις νύκτα τῆς μοχθηρίας.
Καὶ θαυματουργῶν τῶν προσευχῶν τῷ φάει,
ἀπεκδιώκεις δαιμόνων σμήνη, Πάτερ.

tit. ἁγ. Γρηγόριον τ. Θαυματουργόν : BHG 715 (Neocesarensis) 2 διασκεδά-
σεις (-έδασις -εδασμός) : LXX ps. 32 (33), 10

tit. τὸν om. Ma 1 τις P : τῆς Ma 4 ἀπεκδιώκεις P : ἀποδιό- Ma

LXIX.

εἰς τὸν ἅγιον Ἐπιφάνιον.

Ἐωσφόρον σε πράξεως ἢ λαμπρότης
ἔδειξεν ὕψει τῶν μεγίστων θαυμάτων.
Ἐξ ἧς τὰ ῥεῖθρα πλημμυρῶν τῶν δογμάτων,
πάντων θρίαμβος αἰρετιζόντων πέλεις.

tit. ἁγ. Ἐπιφάνιον : BHG 596 ss. 1 ἔωσφόρος de Lucifero saepe dictum :
Orig. PG 14, 45c, al. cf. 75, 3 4 θρίαμβος : id. quod Roman. 'triumphus' Polyb. IV 66, 8

tit. τὸν om. Ma

LXX.

εἰς τὸν ἅγιον Ἰγνάτιον τὸν Θεοφόρον.

Ἐχων ἔρωτα Χριστὸν ἐν σῇ καρδίᾳ,
ἀποστόλων σύσκητος ὠφθης, τρισμάκαρ

*Ἄθλοις δὲ θερμοῖς ἐκφλογίζων τὴν πλάνην,
ἐπιστολαῖς σου Παῦλος ἄλλος τις πέλεις.*

tit. ἄγ. Ἰγνάτιον τ. Θ. : BHG 813, ss. 3 πλάνην : cf. ad 33, 12

tit. τὸν om. Ma 2 τρισμάκαρ : cf. ad 65, 1 τρεῖς μάκαρ fort. scrib. cf. ε 306
τρεῖς μάκαρες καὶ τετρακίς

LXXI.

εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον.

*Τίς τοὺς ἀγῶνας τῶν πόνων τῶν σῶν φράσοι,
ὧ̄ πενταθλητά, τῶν διδασκάλων κλέος ;
Ἐπεὶ Θεοῦ γὰρ ὡς γίγας δραμῶν μέγας,
σιεφηφορῶν καθεῖλες ἐχθροὺς παγκάκους.*

tit. ἄγ. Ἀθανάσιον : BHG 181-82 an 183-86? 2 πενταθλητά (cf. -λέω -λία
-λος -λον, etc.) ἄπ. λεγ. : metaph. πένταθλος (ἀνήρ) Plat. amat. 138e Diod. Sic.
IX 37 (ἐν φιλοσοφίᾳ) 4 σιεφηφορῶν (sc. σιεφανηφ.) : Dion. Hal. I 466

tit. τὸν om. Ma

LXXII.

εἰς τὸν Χρυσόστομον.

*Πηγὴν ἀληκτιον παγχρῦσων λόγων βλύσας,
ὄλην κατάρθεις τὴν ὑφήλιον, μάκαρ·
θύρας δ' ἀνοίγων τοῖς βροτοῖς σωτηρίας,
εἰς οὐρανὸς τὸν κόσμον ἐκπέμπεις ὄλον.*

1 ἀληκτιον (ἀ-λήγω) : Phil. I 381 IG XIV 2126, 6 / βλύζειν ἀπὸ τῶν πηγῶν τῆς
ἀβύσσου Theoph. PG 8, 19

2 κατάρθεις Ma : -οις Ps

LXXIII.

εἰς τὸν ἅγιον Κύριλλον.

*Θησανρίσας τὰ θεῖα ποικιλοτρόπως,
ἐπλούτισας τὸν κόσμον ἐνθέοις λόγοις·
καὶ τὰς βεβήλους αἰρέσεις κατασπάσας,
κῆρυξ πέφηνας ὀρθοδόξων δογμάτων.*

tit. ἄγ. Κύριλλον : BHG 467 1 ποικιλοτρόπως : ἄπ. λεγ.

LXXIV.

εἰς τὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν Νύσσης.

*Βρύων ἄβυσσον παγγλύκων λόγων, μάκαρ,
πᾶσαν νοητῶς ἐξετίναξας πλάνην.*

*Καὶ χρηματίζων Μωϋσῆς ἄλλος μέγας,
ἄγεις ἄριστα τὸν λεῶν τοῦ Κυρίου.*

1 βρύων: cf. ad 1, 1 / παγγλύκων (cf. παγγλυκερός Ar. Lys. 170): ἄπ. λεγ.
2 πλάνην: cf. ad 33, 12 3 χρηματίζων: cf. ad 28, 10 / Μωϋσῆς: aliter 6, 1, 81, 4
tit. νόσης s: νόσης γ 1 ἄβυσσον Ma: -υσον P

LXXV.

*εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον τὸν Σικεώτην.
Θεοῦ σὺ δῶρον τοῖς βροτοῖς δοθεὶς μέγα,
ἅπαν καθεῖλες δαιμόνων σίτφος, πάτερ.
Λάμπας γὰρ εὐθὺς ὡς ἔϋρος φωσφόρος,
ἰσάγγελος πέφνης ὕψει τοῦ βίου.*

tit. ἄγ. Θεόδωρον τ. Σ.: BHG 1748 s. 3 ἔϋρος φωσφόρος: cf. 77, 2, 78, 4 4
ισάγγελος Luc. 20, 36 Clem. Al. PG 8, 293b

tit. τὸν om. Ma

LXXVI.

εἰς τὸν ἅγιον Ἀντώνιον.

*Στύλος πυρὸς πέφνης αἴγλη τοῦ βίου,
κόσμον ποδηγῶν εἰς τρίβον σωτηρίας.
Τῶν δαιμόνων δὲ τὰς φάλαγγας περνήσας,
ἔρημον ὤκεις ὡς Ἐδέμ τις ἀγγέλων.*

tit. ἄγ. Ἀντώνιον: BHG 140 s. 3 περνήσας: Hippiatr. 40 Od. - Hopp., Lex.
Sud. s.v.

tit. τὸν om. Ma

LXXVII.

εἰς τὸν ἅγιον Ἰλαρίωνα.

*Τῇ λαμπρότητι τοῦ φαεινοῦ σου βίου,
ἔωσφόρος τὸ πρῶτ' λάμπων σὺ πέλεις·
καὶ θανμάτων ἀκτίσι κόσμον φαιδρύνων,
ζόφον διώκεις βλαπτικὸν τῶν δαιμόνων.*

tit. ἄγ. Ἰλαρίωνα: BHG 752 ss. 2 ἔωσφόρος: cf. ad 69, 1 / τὸ πρῶτ': LXX
gen. 44, 3, 21, 14.

tit. τὸν om. Ma 3 φαιδρύνων Ma: καταφ- P

LXXVIII.

εἰς τὸν ἅγιον Εὐθύμιον.

*Σὺ τὴν ἔρημον εἰργάσω Θεοῦ πόλιν·
πυκνοῖς γὰρ αὐτὴν πλήθεις Χριστοφόρων,*

βολαῖς ἀπασιράφας δὲ ταῖς τῶν θανμάτων,
τὸν πάντα κόσμον φαιδρύνεις ὡς φωσφόρος.

tit. ἄγ. *Εὐθύμιον*: BHG 647 ss. 2 *πυκνοῖς*: cf. Arist. mete. 364b 24 *νέφει*
π. τὸν οὐρανὸν (de ventibus) / *Χριστοφορόνων*: ἄπ. λεγ. cf. 85, 2 3 *ἀπασιράφας*:
cf. ad 36, 3 4 *φωσφόρος* de Lucina dict. ap. Dion. Hal. II cf. 75, 3

tit. τὸν om.Ma

LXXIX.

εἰς τὸν ἅγιον Σάββαν.

Ἦρωσας ὄντως τὴν ἔρημον τοῖς πόνοις,
ὠραιότατα ποικίλων ἔργων βροίθων,
πλήσας δὲ ταύτην τῶν νοητῶν ἀστείων,
ὡς ἡλῖός τις ἐν μέσῳ τούτων θέεις.

tit. ἄγ. *Σάββαν*: BHG 1608 ss. 2 *βροίθων* Hom.

tit. τὸν om.Ma / *Σάββαν* P: -άβα- Ma 1 ἠρωσας codd. metr. gr. pro ἠρο-

LXXX.

εἰς τὸν ἅγιον Δαλμάτον.

Ἐξ ἡλίου τις ἀγάσας ἀστήρ μέγας,
λάμπεις σὸν αὐτῷ παμφαεῖς εὐπραξίας,
ἔρεισμα δ' ἀμπέφηνας ὀρθοδοξίας,
μανδραρχαῖζεις τῶν μοναστῶν πατρόθεν.

tit. ἄγ. *Δαλμάτον*: BHG 481-83 de nomine cf. *Vitam* ab A. Banduri, Imper. Orient. II, Parisiis 1711, 697-710, in lucem prolatam, ubi *Δαλμάτιος*, aliam de qua act. SS Aug. I 215, 217, 221 (3. ed. 216, 218, 222) ubi *Δαλμάτος* 2 *λάμπεις* trans: cf. Eur. Hel. 1131 4 *μανδραρχαῖζεις* (*μάνδρα* = *μονή* Eriph. PG 41, 156d, al. sed cf. 125, 2): ἄπ. λεγ.

tit. τὸν om.Ma / *δαλμάτον* P: -άτων Ma -άτιον s 3 *ἀμπέφηνας* Mi: ἄν φύναν-
τες ys ἄν πέφηνας Tomadakis

LXXXI.

εἰς τὸν ἅγιον Παχόμιον.

Τὸν Ἀβραάμ πως ἐκμιμούμενος, μάκαρ,
πολλῶν πατήρ γέγονας, ὧν χρυσσοῦν γένος.
Ἐξ ἀγγέλου δὲ μυσταγωγίας φέρων,
τῷ σῷ λεῷ τέθεικας, ὡς Μωσῆς, νόμους.

tit. ἄγ. *Παχόμιον*: BHG 1396 ss. 4 *Μωσῆς*: cf. ad 6, 1 aliter 74, 3

tit. τὸν om.Ma

LXXXII.

εἰς τὸν ἅγιον Ἀρσένιον.

Τῶν δακρῶν σου τὴν ψυχὴν ἄρδων χύσει,

καρπὸς ἀνεβλάστησας ἀφθάρτους μάλα·
 εὐχαῖς δὲ λαμπραῖς προσλαλῶν Θεῷ σφόδρα,
 τῶν ἡσυχαστῶν ἄγγελος πέλεις μέγας.

tit. ἄγ. Ἀρσένιον: BHG 168 s. cf. Theod. Stud. laudat. Ars. Monach. PG 99, 849-81 4 ἡσυχαστής: Pallad. vit. Chrys. 29e Justin. nov. 5, 3

tit. τὸν om.Ma 3 δὲ γ: δὴ s

LXXXIII.

εἰς τὸν ἅγιον Θεοδόσιον.

Ὡς οὐρανὸν ὑψηλὸν ἐκτείνας βίον,
 κατάστερος πέφηνας ἐν πλήθει τέκνων.
 Τὰς ἀστραπὰς δὲ πληθύνων τῶν θαυμάτων,
 ἐσκόρπισας παντοῖα δαιμόνων νέφη.

tit. de Theodosio monacho prope Hierosolyma († 529) an de Theodosio asceta in Cilicia, s. V, agaturne incertum; cf. BHG 1776-79 2 κατάστερος: Greg. Naz. PG 36, 60b 4 σκορπίζω: LXX Reg. 2, 22, 15 (damnat Phryn. 218)

tit. τὸν om.Ma

LXXXIV.

εἰς τὸν ὅσιον Δῖον.

Ταῖς λαμπρότησι τῶν θεαυγῶν σου τρόπων,
 ἐκ τῆς ἐφ᾽ ἑαυτοῦ φαίδρος ἀστήρ ἐκθέεις·
 καὶ φωτίσας ἄριστα τὴν Βυζαντίδα,
 πρῶτος μοναστῶν ποιμνιορχεῖς ἀξίως.

tit. ἄγ. Δῖον: cf. Synax. eccl. Const. Iul. XIX n. 2 (829 s. Delehaye) 1 θεαυγῶν: Nicet. Paphlag. PG 105, 41c 2 τῆς ἐφ᾽ ἑαυτοῦ (de Asia Orientali): Julian. 392c Sp., al. cf. Athan. PG 25, 312d οἱ τῆς ἐφ᾽ ἑαυτοῦ (sc. ἐπίσκοποι) 4 ποιμνιορχεῖς: ἄπ. λεγ. cf. ποιμνιορχεῖς (i.e. ὁ ποιμνίου ἄρχων) Theod. St. PG 99, 816bc

tit. τὸν om.Ma / ὅσιον γ: ἅγιον s 4 ποιμνιορχεῖς ego: -ηα- γ / ἀξίως Ma: ἀρξ- P

LXXXV.

εἰς τὸν ἅγιον Χριστοφόρον.

Οἰκεῖον αἶμα τῷ Θεῷ δούς, ἀντέχει
 ὁ Χριστόμαρτυς Χριστόφορων Χριστοφόρος
 κρήνην χέουσαν θαυματουργίας ὕδριν.
 Ἦνπερ πίνοντες οἱ νοσοῦντες βηλίον,
 καταψύχουσι τοῦ πάθους, δίψης δίκην,
 μάλισθ' ὅταν φοιτῶσι πιστῶς ἐνθάδε.

tit. ἄγ. Χριστοφόρον: BHG 309 ss. 2 Χριστόμαρτυς: Theod. St. PG 99, 1228a /

Χριστόφρων: cf. ad 78, 2 4 *βηζιον* (βήξ) 'tussis': Diosc. eupor. II 31 p. 243
5 *καταψύχοισι*: LXX gen. 18, 4

tit. τὸν om. Ma / ἄγιον γ: ὄσιον s

LXXXVI.

εἰς ναὸν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου.

*Ὡπερ δέδωκας, Χριστέ, τὰς κλεῖς τῶν ἄνω,
ἔδειμα τούτω τόνδε τὸν δόμον κάτω.

tit. ναὸν γ: ναὸν s

LXXXVII.

εἰς τὸν ἅγιον Ἀνδρέαν τὸν ἀπόστολον.

*Ὡ πρωτόκλητε, τῶν ἀποστόλων κλέος,
ὁ παμμέγιστος τῶν Πατρῶν φασεφόρος,
τὸν σὸν λεῶν φύλαττε σὺν τῷ ποιμένι.

1 *πρωτόκλητε*: cf. Act. cum laud. context. ed. Bonnet, « Anal. Boll. » XIII, 311-52, inc. τὸν πρωτόκλητον τῆς ἀποστολικῆς δυοδεκάδος Ἀνδρέαν κτλ. Eriphan. Vit. p. 82 Dressel (= PG 120, 260) ἐτελειώθη δὲ ὁ ἅγιος καὶ πρωτόκλητος κτλ. v. BHG 93-108 2 *παμμέγιστος*: Ael. VA X 2

3 *λεῶν* Ma: λαὸν Ps

LXXXVIII.

εἰς τὸν ναὸν τοῦ Χρυσοστόμου.

Τοῖς τὸν σὸν οἶκον παμπόθως ἐγερχόσι
πρεσβευτικὴν πρόσνειμε δωρεάν, Πάτερ.

1 *ναὸν ἐγείρειν* (i.e. 'erigere'): Joh. 2, 19 cf. Lucian. Alex. 10

1 *ἐγερχόσι* z sed cf. 90, 7: ἦ- Ps

LXXXIX.

εἰς τὸν ναὸν τῆς Πανευφήμου.

Τοὺς ἐκ πόθου σου τὸν ναὸν δειμαμένους,
μάρτυς, φύλαττε πημονῆς ἐλευθέρους.

tit. Πανευφήμου: BHG 619-624

XC.

εἰς τὸ τετρακάμαρον.

Θαυμαστὸν ὄφθης ἔργον ὠραῖον πάνυ,
ὡς ἐμψύχω δὲ προσλέλειγμαί σοι νέως.
Φέρεις γὰρ ἔνδον εἰκόνων θεαρίαν,
ἄρρητον ὄψιν τῶν ἄνω θεαμάτων.

Ἀὐτὸν δέχοιο, τῶν ἀποστόλων κλέος,
 εὐαγγελιστὰ παμμάκαρ Θεολόγε·
 καὶ τοῖς πόθῳ σοι τοῦτον ἐξηγερόκοι,
 χάριν παράσχου, καὶ λύσιν τῶν πταισμάτων.

5

tit. τετρακάμαρον (aedes quattuor fornicum): cf. Heron. Jun. 172 Hul.
 6 πάμμακαρ: hymn. Orph. 19, 3 7 ἐξηγερόκοι perfecti forma aliunde ignota: cf.
 ad 88, 1

4 ἄνω AP: ἔνδον Ma c. metr. / θεαμάτων γ: -ομ- s 6 παμμάκαρ codd. an
 πάμμακαρ scrib. ?

XCI.

εἰς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Θεοτόκου, εἰς τὸν Τρίωνα.

Ἡ πᾶσιν ἐγγὺς εἰς βοήθειαν ἰάχους,
 τὸν πλοῦν διευθέτησον ὧν θερμοῦς ἔχεις,
 προσκειμένων σοι ταῖς λιταῖς σου, Παρθένε.

2 διευθέτησον: Genes. p. 87, 18 (Bonn.)

tit. τὸν¹ om.A / τὸν² om.Ma / Τρίωνα MaP: -ο- A

XCII.

εἰς ῥάκος ἱστορημένον.

Φρικτὸν τὸ θαῦμα, Χριστὸν ἐν γραφῇ βλέπειν,
 δράσαντα πάντα πρὸς βροτῶν σωτηρίαν·
 ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς αὐτὸς ὄφθη γὰρ ξένως,
 ἄσαρκος ἐλθὼν, καὶ βροτὸς βαίνων ἄνω.
 Μνήμης χάριν δὲ προσφέρει δῶρον τόδε,
 ὃ κλεινὸς ὄντως Συμεὼν τῷ Δεσπότη.

5

1 φρικτὸν: cf. ad 22, 3

tit. ῥάκος ἱστορημένον P: ῥάκκος ἱστορισμένον z 3 ξένως γ: -ος s

XCIII.

εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Χριστὸς εἰμι τῇ γραφῇ δεδειγμένος
 καὶ τὸν πεποιθῶς εἰκονοργήσαντά με,
 ὡς αἴρῃσιν μισοῦντα τῶν ἐναντίων,
 Λέοντα Πατρίκιον, ἐν πᾶσι σκέπω.

2 εἰκονοργήσαντα (cf. εἰκονοποιέω Justin. ap. 1, 19): ἄπ. λεγ. cf. εἰκονορ-
 γία Phot. PG 101, 948d 4 Λέοντα Π. de Leone isto Patricio ergaque mona-
 chos munifico, necnon monasticarum aedium conditore, cf. epp. 111, 112, 114;
 de eodem qui monachus fit simul cum uxore 119, 120; etiam v. Theodori Vi-
 tam passim; app. 110, 3, 125.

ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ Ἔτος ΚΗ'

4

XCIV.

εἰς ἔγκλειστον.

Ἐγκλειστός ἐσιν ὃς παθῶν ἔξω μένων
 ὄλην καθεῖρξε πρὸς Θεὸν τὴν καρδίαν·
 κλείων λογισμοὺς τοὺς γυρευτάς τῆς πλάνης,
 νοῦν αὐτε πέμπων ταῖς ἄνω θεωρίαις,
 ἔχων προσευχὴν καυστικὴν τῶν δαιμόνων, 5
 φέρων σιωπὴν μυσταγωγοῦσαν βάθη,
 ψυχὴν ἀθλιπτον ἐν χαρᾷ τῶν ἐλπίδων,
 ἔργον τε χειρῶν, καὶ κόπον λαιμοῦ τόνῳ,
 ᾧδὴν ἄπαυσιον, πνεῦμα συντετριμμένον.
 Οὕτως ἀνοίγων ἀγγελοπρεπεὶ θέα, 10
 ἀκτινολαμπεῖ τοὺς δοῶντας ἐνθέως·
 λέγων μὲν οὐδὲν τῶν ἀχρήστων εἰς γέλωσ,
 ἀλλ' ᾧπερ ἔστιν ὠφελεῖσθαι τὸν ξένον,
 καὶ ταῦτα φεύγων μακρορρημεῖν εἰς κόρον.
 Ἄν οὖν δύνη πρὸς ταῦτα, σωστικῶς τρέχεις· 15
 εἰ μὴ δέ, φεύγοις εἰς βίον ζώντων ἅμα,
 ἐν ᾧ πλειόνως τοὺς ἀγῶνας λαμπρύνεις.

7 ἀθλιπτος (id. ac ἀθλιβής) Gal. IX 373: metaph. PSI I 65, 4 (VIp)
 9 de clausula cf. ad 45, 2 10 ἀνοίγων 'conspicans nitens' ut vid.: hoc sensu
 hic tantum occurrit 11 ἀκτινολαμπεῖ (id. atque ἀκτινοβολεῖ): ἄπ. λεγ. 14 μα-
 κρορρημεῖν: ἄπ. λεγ.

8 ἔργον xy: -ων s | κόπον xy: -ου s 13 ᾧπερ s: ὅ- xy 14 μακρορρημεῖν xz:
 -ρημονεῖν P 15 τρέχεις xMaP: -ης A

XCV.

εἰς εὐ βιοῦντα.

Σώφρων κράτιστος ὃς Θεοῦ βιοῖ φόβῳ.
 Ψυχῆς κάθαρσις κρεῖσσον ἢ πλοῦτος ὄρων.

2 κρεῖσσον MxMa: -ων P

XCVI.

εἰς μοναχούς, δακτυλικὸς καὶ ἐλεγείος.

Χαίρετε, ἄνδρες ἀριστέες, τοῦ Ἀχιλλῆος ὑπερθεν·
 κτεῖναι μὲν Ἐκτορα οὗτος κρατερὸν ξιφέρη,
 οἱ δέ, μοναζόντων θωρηξάμενοι πολιτείαν,
 χεῖρε λαβόντες ἄορ εὐπειθοῦς τῆς ὀσίας.
 Σφάξατε τὸν Βελλίαρ, σκότειος μεγαλαύχεα νοῦα· 5

*ἔνθεν ἀπήρακατε εἰς σῶραν ἄθλοφόρος,
Δερματίδα προσαφέντες τάνθάδε τὴν νεκρὸν μόνον.*

5 *σος* Hom. 6 *Βελίαρ* Paul. Cor. 2, 6, 15 / *μεγαλαλαύχεα* (vulg. *μεγάλαν-
χος*): Orph. hymn. 63, 3 Maneth. III 34 8 *δερματίδα*: ἄπ. λεγ.

6 *ἀπήρακατε* P: -είρ- Ma / *ἄθλοφόρος* P: -ος Ma 7 *μόνον* γ: -ην s fort. recte

XCVII.

ἐπίγραμμα εἰς ἑαυτὸν.

*Ψυχὴ ταπεινὴ, δευρό μοι, δέξαι λόγον·
ὁ καιρὸς ὄξυς ὡς δρομεὺς διατρέχων·
ἐγγὺς τὸ τέρμα, καὶ παρελθεῖν οὐκ ἔνι.
Μὴ δὴ κάμοιμεν ταῖς ματαίαις φροντίσιν,
ἀντιλοῦντες ὄντως εἰς πῖθον τειριμμένον,
ξαινοῦντες εἰς πῦρ, ὡς γελοιωδῶς ἔχει.
Ἄλλ' εἴ τι θεῖον, εἴ τι σωστικὸν πέλει,
ταῦτα σκοποῦντες καὶ διώκοντες πόθῳ,
ὡς ἂν παρασταίημεν ἐν παρορησίᾳ
τῷ τῶν ἀπάντων καὶ Κριτῇ καὶ Δεσπότῃ,
τὸ πῦρ φυγόντες τῆς γεέννης, ὡς γράφει,
καὶ προστρέχοντες τῷ παναρρήτῳ φάει.*

5

10

6 *γελοιωδῶς*: schol. Ar. Plut. 681

5 *τειριμμένον* xMa: -ημέ- P 10 *κριτῇ*... *δεσπότῃ* Vx: -ήν... -ην N 11 *φυγόν-
τες* γ metr. gr.: -εύγ- x

XCVIII.

ἐπίγραμμα ἐν τῇ φυλακῇ τῆς Χαλκίτου.

*Ξένος Θεοῦ πέφηνεν ὄσους οὐ ξένα
ἔχει τὰ τῆδε πάντα τῶν ἄνω σχέσει.
Οὔτω γὰρ ὄφθη Δεσπότης πως τῶν κάτω.*

de Theodoro in exsilium nec semel misso atque in carcerem coniecto cf. *Vitam* 22, 48, 81, 83 s., 87 ss. (*PG* 91, 139, 159, 187, 189, 193 ss.), epp. 99-101, 105a 1 *ξένος Θεοῦ*: cf. ad 3, 7 2 *σχέσει*: cf. ad 25, 7

tit. *Χαλκίτου* s: -ή- xy fere 3 ante hunc versum quaedam excidisse vid. / *πως* Vy: καὶ Ns

XCIX.

ἐν τῇ αὐτῇ φυλακῇ.

*Ἔσχες με, κέλλα, τὸν ξένον παρ' ἐλπίδα·
εὗρον δ' ἐγὼ σε φιλιτάτην παροιμίαν.*

*Βυζαντις ἢ πόλις με βάλλει κἀνθάδε,
λαθοῦσά τ' αὐτῆ προσπαθείας ἐξάγει.*

cf. ad 98 tit.

tit. om.V 1 με Vy: μὲν N 4 τ' αὐτῆ x: ταύτῃ y; an -τῆ scrib.?

C.

ἐν τῇ αὐτῇ φρουρᾷ.

Ἐμοὶ τὸ σῶμα φρουρὰ καὶ μόνον πέλει·

τόπος δὲ πᾶς τις ἐξ ἴσου δεδωμένος.

Πάμπαν Θεοῦ γὰρ οὐ πάροικος τυγχάνω.

cf. ad 98 tit. 3 *πάροικος*: LXX gen. 23, 4, al.; de Christiano in terra ver-
sante Diognet. PG II 1173b

2 *δεδωμένος* metr. gr. αΜαρ: -ομ- P

CI.

ἐν τῇ αὐτῇ εἰρηκτῇ.

Ὠραν καθ' ὦραν τοῦ βίου τέλος σκόπει,

καὶ μακρὰν ἐκ σοῦ τὴν ἀκηδῖαν βλέποις.

Τῶν δαιμόνων γὰρ τὸ λέγειν· « Ἔως πότε »;

καὶ μὴ τὸ δόξαι τεθνάναι καθ' ἡμέραν.

cf. ad 98 tit. 2 *ἀκηδῖαν*: LXX ps. 118, 28, al. cf. Euagr. Sc. PG 40, 1273a
ὁ τῆς ἀκηδίας δαίμων Nil. PG 79, 1157c *ἀκηδία ἐστὶν ἀνομία ψυχῆς* Cassian. PL 49,
359c: « sextum nobis certamen est quod Graeci *ἀκηδῖαν* vocant, quam nos tae-
dium, sive anxietatem cordis, possumus nuncupare »

2 *βλέποις* Vy: -εις N 4 τὸ Vy: τοῦ N

CII.

· *ἐπίγραμμα εἰς τὰς φάνας.*

Λοχεῖόν εἰμι τῆς ἀκοιμήτου φάνης,

ὕπερφαεῖς τὰς ἀγὰς ἐν ψυχαῖς φέρον.

Ἦ λαμπαδοῦχε τοῦ τριλαμποῦς ἡλίου,

ἄστραψον ἡμῖν φέγγος ἀστραπῆς πλέον,

φωτός με τεύξας, ὃ προσοίσας δ' εὐχάδε·

εὔροις μ' ἐκεῖθεν λάμπιν ἀρρήτου φάους.

5

1 *δοχεῖον*: cf. ad 63, 1 3 *λαμπαδοῦχε*: Eur. IA 1506 4 *ἀστραψον*: cf. ad
36, 3 5 aor. inf. *οἴσαι* Phil. I 611 (dub. Herod. I 157) / *εὐχάδε*: ἄπ. λεγ. cf.
Hom. οἴκαδε sim. 6 *λάμπιν*: Phil. I 72, al.

tit. *φανάς* fort. scrib. (Hes. fr. 47 Eur. Ion 550) cf. 1 1 *φάνης* παροξυ-
τονήσεως fort. gr. 4 *φέγγος* Μαρrob: φθ- P

CIII.

πρὸς τὸ ἐπιμελῶς ἀναγινώσκειν τὰ ἐν τοῖς τοίχοις.

Γνώθι παριῶν τῶν ἀναγράπτων μέρος·
Θεῖον γὰρ οὐδὲν ἤμιά σοι παροπιέον.

tit. om.V

CIV.

ἐπίγραμμα εἰς οἶκον γυναικῶν φιλοξένων.

Σπλάγχνοις ξενισμῶν εὐρυχωροῦσαι λίαν,
ὥσπερ τις ἄλλος Ἐβραῶμ πατροκράτωρ,
αἱ δεσποτοῦσαι τῆσδε τῆς παροικίας
πλήθος μοναστῶν δεξιοῦνται σὺν πόθῳ.
Μισοξενούντων τὸ στενόψυχον πάθος
καταισχύνουσαι τῇ πολυσπλάγχνῳ σχέσει,
καὶ τὴν ἄνωθεν κτώμεναι σκηπτιουχίαν.

5

2 πατροκράτωρ: ἄπ. λεγ. 3 δεσποτοῦσαι (cf. δεσπόζω): ἄπ. λεγ. 5 μισοξε-
νία LXX sap. Sal. 19, 13 / στενόψυχον ἄπ. λεγ. 6 πολυσπλάγχνῳ: Jacob. ep. 5, 11

2 πατροκράτωρ Pc: -κάτ- Ma 6 πολυσπλάγχνῳ P: -άχν- Ma

CV.

ἐπίγραμμα εἰς ξένους.

Χριστὸν ξενίζει πᾶς διατρέφων ξένους·
διὸ προθύμως τῆδε τοὺς ξενουμένους
μάλα τρέφοιτε, καὶ τραφήσεσθε ξένως.

(105a) εἶργειν δοκοῦσα τὴν ἐμὴν γλῶσσαν σφάλειν.

Οὐ γὰρ Θεοῦ δεσμεῖν τις ἰσχύει λόγον,
δι' ὃν με φρουρεῖς τῆδε, Βυζαντίς, πάλαι.

5

5 δεσμεῖν (att. -εύω): Luc. 8, 29 Heliod. VIII 9 p. 263 Col. (damnat
Moeris p. 122 Piers). 6 cf. ad 98 tit.

2 ξενουμένους ego: -ομ- Ma 4 ss. de alii carminis frustulo veri simil. agi-
tur praecedenti perperam conglutinato 4 σφάλειν Ma παροξυτονήσεως gr. cf.
I, 8, 14, 5

CVI.

ἐπίγραμμα εἰς τινα τόπον τερπνόν.

Ὁραῖος εἶδει καὶ καλὸς τῇ συνθέσει,
ὃ τῆδε χῶρος τέρπιν ἐμποιεῖν ἔχων.
Ὅμως γε τερπνὸς οὐδὲν εἰς ἅπαν πέλει,
ὅταν κρίνοιτο πρὸς Θεοῦ θεωρίαν.

Ἀπὸς γάρ ἐστιν ἡ πανώρειος θέα, 5
 ἢ παμφαῆς τε καὶ διαρκῆς τερπνός τε.
 Οὐπερ τὸ φίλιτρον εἶ τις ἐκλάβοι ζέον,
 σβέννυσι πᾶσαν τὴν ἐπίχθονον σχέσιν,
 καὶ πυρποληθεὶς ἐνθῆως τὴν καρδίαν
 ἐκεῖ ποθοίη προσφθᾶσαι καὶ προσβαίνειν 10
 ὅπου θεαυγεῖ τὸ τρισήλιον κράτος,
 ἔνθα τρυφῶσι τῶν δικαίων τὰ σίφη.

5 πανώρειος: ἄπ. λεγ. 6 διαρκῆς χώρα Thuc. I 15 7 ζέον: cf. ad 5, 1
 8 ἐπίχθονον metr. gr. / σχέσιν: cf. ad 25, 7 9 πυρπολέω Hom. 11 θεαυγεῖ: cf.
 ad 84, 1 / τρισήλιον: Eust. Al. PG 86, 1, 427 (θεότης) ps. - Ath. PG 28, 76 (φῶς)

CVII.

εἰς ἰάμβους συγγραφή.

Τῶν τετιάρων γνούς γνώμας αὖ τε καὶ φράσεις
 ἦσθην ἀληθῶς τοῦ κατενγλωτισμένου,
 ὡς τετραήχους ὄργάνου μελουργίας,
 εἰς πατρικόν πως ὕμνον ἐξηρισμένου.

2 ἐνγλωτίζω Philostr. VA 6, 36 3 τετραήχους: ἄπ. λεγ.

2 ἦσθην ego: i- Ma

CVIII.

ἐπίγραμμα εἰς τάφους.

Ὁ χάρος οὗτος μνημάτων ἔρκος πέλων
 πότμου γενέσθω μνηματισμός σοι, φίλε.
 Καί γε σιενάξας ἐννοήθητι τρόμφω,
 ὡς μικρὸς ἤδη καὶ παρέοχη τοῦ βίου.
 Ἐκεῖ πορευθεὶς οὐ μενεῖς αἰωνίως, 5
 ἐκεῖ καταστάς ἔνθα τῶν ἔργων κρίσις.
 Ἄν ταῦτα δέξῃ, κερδανεῖς ψυχαῖς φάος.

4 παρέοχη: cf. 17, 8 5 αἰωνίως: cf. ad 22, 10 7 κερδανεῖς: cf. ad 3, 8

4 ἡδὲ κ. fort. scrib. 7 ψυχαῖς an ψυχῆς inc.

CIX.

εἰς τὴν ἀδελφήν.

Οὗτος τάφος σου καὶ δρόμον παντὸς πέρας,
 ἔνθεν με εἰς τὸν Χριστὸν ὑπαντᾷ φόβος.
 Φεῦ, πῶς, ἀδελφή, προῦλαβες κενῶν μένος;
 Ποῦ μὲν παρῶκεις, ποῦ δὲ θάπτῃ, πῶς δέ τοι;

Ὀῦπω φοβῆ̄ <τὰ> τῆδε κατ' ἐνυπνίων·
 νύξ ἔστιν οὐ γάρ, ἡμέρας δ' ἐκεῖ κρίσις.
 Μή μοι λάθοιο πρὸς Θεὸν δ', εἴ σοι λόγος,
 Χριστιῶ̄ παρελθεῖν τὸν πολύστροφον βίον.

1 δρόμον: cf. ad 14, 11

1 σου an σὸν Ma^c exhibeat inc. 5 τὰ inserui 8 χρηστω Ma

CX.

ἐπιτάφιος εἰς [κοσμικούς].

᾽Ω πικρὲ τύμβε, συμπέρας τὰ τοῦ βίου,
 σὸν εὐφροσύνη καὶ Μαρίαν νῦν ἔχεις,
 νύμφην μὲν οὖσαν τῆσδε τῆς Πατρικίας,
 τιμωμέναν δὲ τῶν μεγίστων, ἀξίαν
 τοῦ τὴν σπάθην ἐπ' ὄμον ἐν πρώτοις φέρειν,
 ἔσθλὴν γυναῖκα τ' ἀνδρὶ προσφιλεστάτην,
 οἴκουρον αὐ̄ τε καὶ φιλάστολον πάνν,
 ἦθει καλλίστην, εὐκλεεστάτην γένει,
 νεωστὶ τὸν παρόντια λιποῦσαν βίον,
 πρὸς εἴκοσι τρεῖς ἐν τρισὶ ζωῆς χρόνοις.

1 cf. 115, 1 / συμπέρας: ἄπ. λεγ. 3 Πατρικίας: dene Leonis (cf. ad 93, 4)

uxore agitur?

tit. ad aliud idemque excisum carmen spectare videtur 6 προσφιλεστάτην
 ego: προ- Ma 7 οἴκουρον Ma / πάνν ego: -η Ma 9 λιποῦσαν ego: λειποῦσαν
 Ma metr. gr.

CXI.

εἰς μοναστήριον ἀνδρῶν.

Θεοῦ πόλιν τις εἰ καλοίη τὸν τόπον,
 οὐκ ἂν διαπίσσειε τῆς θεωρίας.
 Ὅρῳς γὰρ αὐτόν, κυκλικῶς διαβλέπων
 ναοὺς φαινοὺς, ὠραῖσμένους ἄγαν,
 Οἴκους ἐπ' οἴκους καλλιουνθέτους λίαν,
 Κήπους φυτείας, ὡς Ἐδέμ, κεκασμένους,
 Πᾶν εἴ τι τούτοις τερπνοειδῶς ἐμπρέπον.
 Ἄνθ' ὧν θεώρει, δόξασον θεοφρόνως,
 Μεμνημένος Λέοντος ἀξιοχρέως,
 Τοῦ κτισματουργοῦ σὺν Θεῶ̄ τῶν ἐνθάδε.

4 ὠραῖσμένην: cf. ad 32, 1 5 καλλιουνθέτους: ἄπ. λεγ. 6 καίνυμαι Hom.
 9 Λέοντος: cf. ad 93, 4 10 κτισματουργοῦ: ἄπ. λεγ.

7 ἐμπρέπον γ fere: -ων x ἐμβλέπων s 8 ἀνθ' ὧν γ: ἀγαθῶν x / θεώρει ego:
 -ε xy -i s 10 κτισματουροῦ xMa: -σὺν P

CXII.

εἰς τὸ δοχεῖον τῆς αὐτῆς μονῆς.

*Μονῆς ἀγαστῆς, τῆς καλουμένης νέας,
δοχεῖόν εἰμι καὶ προαύλιον ξένον,
πολλοὺς ξενίζον εἰς ἄμειψιν αἰσίαν
Λέοντος ἐσθλοῦ, δεσπότου τῶν ἐνθάδε.*

tit. *δοχεῖον*: cf. ad 63, 1 4 *Λέοντος*: cf. ad 93, 4

tit. τὸ om. Ma 2 *ξένων* fort. scrib. 3 *ξενίζον* Ma: -ων P

CXIII.

εἰς τὸ αὐτό.

*ᾧδε ξενισθεὶς δεξιᾷ προμηθεΐα,
ἀντίξενον φέρομι δῶρον ὁ ξένος,
ὧν εὐποροίην τὸ κράτιστον εὖ μάλα,
ὁμοῦ σὺν εἰχαῖς τούσδε τέτταρας σίχους.*

2 *ἀντιξενίζειν* Philod. π. κακιῶν p. 30 Jens. cf. Eust. 1961, 37

CXIV.

εἰς τάφους.

*Τὸ τερπνὸν εἰδὼς καὶ σκιῶδες τοῦ βίου,
Λέων ἔγωγε τῆς μονῆς ὁ σουστάτης,
καλὸν τέτευχα τοῖς φιληλίοις τέγος,
τὸ τῆδε δῶμα τέρματος μνήμην φέρον.
Ἄπας γὰρ ἐσθλὸς θανάτου μεμνημένος,
φῶς εἰσδέχοιτο, καὶ παρέρχεται σκότους.*

2 *Λέων*: cf. ad 93, 4 6 *παρέρχεται*: cf. ad 17, 8

6 *παρέρχεται* P: *παρέχ-* Ma

CXV.

ἄλλο.

*ᾧ τύμβε πικρὲ, τῶν βίου γλυκασμάτων
πάντας κατασπῶν, οὐκ ἐπαρκεῖ χορτάσαι
μικροὺς μεγίστους, ὀλβίους ἀνεσίτους,
σοφοὺς ἀμύστους, δυσπροσώπους εὐθέτους,
ὄλους ἀλήθων τέφραν ἰσχεῖς ἐξ ἴσου,
μηδὲν φέροντας ἢ μόνον τὰ πρακτέα,
ἄπερ παρασιτῇ τῷ Θεοῦ κριτηρίῳ.*

Εἰ μὲν κράτιστα, δόξα τῷ κειτημένῳ,
εἰ δ' αὖ κάκιστα, φεῦ τε τῷ φανλοπράττῃ.
Ἄνθρωπε, λοιπὸν πρόσχεε οἶόν σοι μένει.

10

1 cf. 110, 1 / γλυκασμάτων: LXX prou. 16, 24 9 φανλοπράττῃ: ἄπ. λεγ.
10 λοιπόν: cf. ad 14, 6

tit. ἄλλο s: -α P om. Ma 2 χορτάσαι γ: -σει s 4 δυσπροσώπους Ma: δρυσ- P
7 παρασιῆ Ma^{ac}Ppc: -εῖ Ma^{pc}Pac 10 μένει P: -η Ma

CXVI.

ἐπίγραμμα εἰς Στέφανον.

Ἦδε Στέφανος ἐγκατέκλεισεν δέμας,
εἰκοσιόπεμπτον ἐν βίῳ ζήσας χρόνον·
ῥάδαμνος, εὐθύς, ἀμφικαλλῆς διττόθεν,
ἐξ εὐγενοῦς μὲν αἵματος διαπρέπων,
ἐλὼν δὲ ῥάβδον ἐξ ἀνακτόρων κλέους.
Πᾶσι ποθητὸς χρησιότητι τῶν τρόπων,
γυναικα μὴ γνούς, ἀλλὰ παρθένος μένων.
ὄνπερ προμηθῶς, ἐξ ἀκανθῶν ὡς ῥόδον,
τοῦ τῆδε κόσμου Χριστοῦς ἐξάρας τάχει,
ἔχει σὺν ἄλλοις δεξιᾷ χειρὶ στέφων.

5

10

3 ἀμφικαλλῆς: ἄπ. λεγ.

1 ἐγκατέκλεισεν Ma: -ε P c. metr. / δέμας Ma^{P1}: ψυχῆ P^{s1} 3 εὐθύς P: -ής Ma

CXVII.

εἰς οἰκίαν.

Οἶκος δέδειγμαί τερπνοειδῆς εὖ μάλα
ἀνδρὸς κρατίστου καὶ πανευφήμου λίαν,
ὃς καὶ νεουργεῖ τὴν ὄλην μονὴν πόθῳ,
Θεῶν προσοίσας λύτρον ἀνθ' ἁμαρτιάδων.

2 πανευφήμου: Amel. ap. Porph. VP 67, 4 4 προσοίσας; cf. ad 102, 5

CXVIII.

εἰς κοιμηθέντα.

Ἦδε προελθὼν ἐντέθαιται τῷ τάφῳ
Θεοφύλακτος ὁ τρισόλβιος μέρωψ·
εὐνοῦχος μὲν ὢν, ἀλλὰ δεξιοῦ γένους,
εὐοπτος ἦλιξ, εὐσεβῆς γε καὶ μάλα.

Ὅς πρωτοβαθρεῖ ἐν Σπαθαρίων στάσει, 5
 ἐν μακρότησιν ἡμερῶν ἀνακτόρων.
 Τὸν τῆδε ναὸν καὶ μονὴν παλαισίαν
 ἤγειρε τερπνῶς τῷ Θεῷ καὶ Δεσπότῃ,
 εἰς λύτρον αὐτοῦ πταισμάτων τῶν ἐν βίῳ.

2 μέρος Hom. 5 πρωτοβαθρεῖ : LXX Es. 3, 1 / σπαθαρίων : Lyd. mens. 4, 28

CXIX.

εἰς Ἴγνας τὴν μονήν.

Λέων ὁ κλεινὸς καὶ κράτιστος ἀνδράσιν,
 τιμηθεὶς συνεύνου Χριστοσυμπλόκῳ πόθῳ,
 εἶλε μονήρους τὸν τρισόλβιον βίον,
 ὡς προξενοῦντα τὴν ἄνω κληρουχίαν
 ὄλην προσάξας τῷ Θεῷ τὴν οἰκίαν, 5
 μονὴν γυναικῶν χρηματίζειν αἰσίαν.
 Καὶ τερματιομῷ τοῦ Θεοκλεοῦς δρόμου,
 ὧδε τέθαιπαι, προσμένων τὴν ἡμέραν,
 ἐν ἧπερ ἤξει Χριστὸς εἰς πάντων κρείσιν.

1 Λέων : cf. ad 93, 4 2 Χριστοσυμπλόκῳ : ἄπ. λεγ. cf. σύμπλοκος Nonn. Dion. XII 339; supra 49, 2 4 cf. ad 32, 10 7 τερματίζω Sext. Emp. math. X 102 / δρόμου : cf. ad 14, 11

6 χρηματίζειν ys : σχηματίζειν Mi

CXX.

εἰς τὴν αὐτοῦ σύμβιον.

Ἄννης τὸ σῆμα συμφυῶς ὧδε βλέπεις,
 ὡς τῷ συνεύνω συμφρονησάσης ἴσα,
 παθεῖν χωρισμὸν εἵνεκα Χριστοῦ μάλα,
 καὶ τὸν μονήρους ἀσπάσασθαι σὺν τέκνοις
 βίον φαινὸν οὐρανοκίτου κλέους. 5
 Ὅθεν γε κατὴ προσμένει τὴν ἐλπίδα
 πρὸς Χριστὸν αὐτὸν οὐρανοδραμεῖν τότε,
 ὅταν περ ἤξη τοῦ κρῖναι βροτιῶν ὄλους.

tit. σύμβιος 'uxor' tituli pap. Diod. Sic. IV 46 7 οὐρανοδραμεῖν : cf. οὐρανοδόμος Tab. Defin. Ad. 41 B 5

tit. τὴν om. Ma 1 βλέπεις Ma : -οις P

CXXI.

εἰς κοιμηθεῖσαν.

Ἐσθλή γυναικῶν ἔν τε πίστει καὶ βίῳ,
 ἢ τῆδε θεῖσα τὸ κλεῶδες σαρκίον,
 καὶ πνεῦμα δοῦσα τῷ Θεῷ καὶ Δεσπότη.
 Ὅς εὐδόκησεν Εὐδοκίαν εἰκότως
 ταύτην καλεῖσθαι τῷ φερωνύμῳ τρόπῳ,
 ὡς εὐδοκηθεῖσάν γε παγκάλους τρόποις,
 σὺν ἀνδρὶ κλεινῷ σεμνὸν ἐξοῖσαι βίον,
 κἂν τῷ τελευτᾶν εὐδοθθεῖσαν κλῖναι,
 πρὸς πίσυν δρθήν τὸν φύσαντα πατέρα.

5

7 ἐξοῖσαι: cf. ad 102, 5

8 εὐδοθθεῖσαν γ: εὐδ- s

CXXII.

εἰς κοιμηθεῖσαν.

Εὐχρηστον ὄντως σκεῶς ἠγιασμένον,
 ἰσοστατοῦν γε χρυσοκολλήτῳ στέφει,
 θαντοῖς καλοῖσι μαργάροις ἠθγασμένῳ,
 ἢ τῆδε θεῖσα τὸ τρισόλβιον δέμας.
 Νέον γὰρ ἀνδρὸς ἐκτομὴν ὑποστάσα,
 ἥρωος ἄλλου τῷ σθένει καὶ τῷ κλέει,
 πρὸς Ἀρμενίας τοῖν δυοῖν ὠρμημένων,
 ἄριστον ἦδε τοῦτο κέρρικεν μάλα,
 τὰ πάντα δοῦναι τῷ Θεῷ καὶ Δεσπότη,
 ῥακοστολεῖν δὲ τῷ μοναστικῷ τρόπῳ.
 Ἴοι κράϊσιτα τοιγαροῦν ἐν τῷ βίῳ,
 κόσμον φέρουσαν τὴν ταπεινὴν καρδίαν,
 ἰσοσμάραγδον τὴν ῥοὴν τῶν δακρῶν,
 ἄγρυπνον ὄμμα καὶ προσευχὴν ὡς φάος·
 ταύτῃ τελειοὶ καὶ γε θείως τὸν δρόμον,
 ἀπροσπέλαστον αἰρευζόντων πλάνῃ.
 Διπλοῦν δὲ δῶρον τῷ Θεῷ προσηγμένη,
 ἔχει τὸ χαίρειν σὺν δικαίοις εἰς ἅπαν.

5

10

15

2 ἰσοστατέω (id. ac ἰσοσταθμέω): Liban. decl. 43, 2 3 μάργαρος et -ον (id. ac μαργαρίτης): Anacreont. 22, 14 10 ῥακοστολεῖν (cf. ῥάκος, στολίζω): ἄπ. λεγ.
 13 ἰσοσμάραγδον: ἄπ. λεγ. 15 δρόμον: cf. ad 14, 11 16 ἀπροσπέλαστον: Strab. I 2, 9 / πλάνῃ: cf. ad 33, 12

4 δέμας MaP¹: σῶμα P^{sl} 7 ὠρμημένων P: ὄρ- Ma

CXXIII.

τῇ αὐτῇ.

Ὁ χῶρος ἐσθλός — καὶ γὰρ Εἰρήνη τάφος —
εἰρηνοποιὸν πρὸς Θεὸν σχούσης βίον.

1 εἰρήνη Ma: -ης P

CXXIV.

εἰς Διονύσιον.

Τάφος πέφηνα Διονυσίου μάλα,
ξένου μοναστοῦ πυκτικοῦ καιηκόου,
πολλοὺς δραμόντος ὀρθοδοξίας δρόμους
καὶ μαρτύραθλον ἐξαποίσαντος τέλος.

2 πυκτικοῦ: cf. 5, 1 3 cf. ad 14, 11 4 μαρτύραθλον: ἄπ. λεγ. / ἐξαποίσαν-
τος: cf. ad 102, 5

CXXV.

εἰς εἴσοδον μοναστηρίου.

Ἄννης ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καὶ Δεσπότῃ,
ἣ τῆδε μάνδρα καὶ μονὴ σεβασμία,
ἐπωνυμοῦσα τῆς πανάγνου Παρθένου,
καὶ παρθένους φέρουσα νυμφιοκλέως
ἀσκητικῶς ζῆν ἐνθέως διαπρέπειν.

5

Ἐπέρ τε λύτερον τῶν ὄλων ἁμαρτάδων,
αὐτῆς γε ταύτης καὶ Λέοντος συζύγου,
μεθ' ὧν Ἰωάννου τε, φιλιτάτου τέκνου.

1, 7 Ἄννης... Λέοντος: cf. ad 93, 4 2 μάνδρα: cf. ad 80, 4 4 νυμφιοκλέως:
ἄπ. λεγ.

CXXVI.

εἰς Θεόφιλον διάκονον.

Πολλὴ πρόσεσιν ἢ σεβαστῇ σοι χάρις,
δὲ πρὸς ἡμῶν οὐδὲν ἐσχηκιά τι,
εἰ μὴ προσευχῶν τῶν ἁμαρτωλῶν γέρας·
οὐπω πέπανται προσφέρειν ἡμῖν δόσεις,
ἄσπερ λαβόντες καὶ πάλιν φιλοφρόνως,
προσοίσομέν σοι τῷ φίλῳ τὰ τῶν φίλων.

5

1 προσοίσομεν Ma: -ωμεν Ps

CXXVII.

εἰς Πάμφιλον τὸν τριμαλέθοντα.

*Ψυχοφθόρος θῆρ Πάμφιλος δειχθεὶς νέος,
ἐξωστρακίσθη τῆς μονῆς τοῦ Προδρόμου.*

tit. *τριμαλέθοντα* (sc. *τριμμα ἀλήθοντα*?) cognomen iocose dict. ut vid.

1 *ψυχοφθόρος*: Orph. hymn. 68, 6 2 *μονῆς τοῦ Προδρόμου*: cf. 129, 7

CXXVIII.

ἐπιστολὴ εἰς γραμματικόν.

*Τῇ τρισιτίῳ σου χρυσομαργάρῳ φράσει,
Σμαραγδότιμον ἀντεπεξάγω χρέος.
Αὐτὸς δ' ἄδοις μοι μουσικοπρεπῶς πάλιν.*

1 *χρυσομαργάρῳ*: Georg. Chart. Call. 4, 11 Gig. cf. ad 122, 3

1 *χρυσομαργάρῳ* MNy: -μάρῳ Vsm 2 *χρέος* y: -ως Mx 3 *πάλιν* Mxy:
πάλει sm

[CXXIX].

ἐπίγραμμα εἰς τὸν ὄσιον Πατέρα ἡμῶν Θεόδωρον.

*Δῶρον ἀειζώοιο Θεοῦ, μέγαλοιο ἄνακτος,
ἰμερόεν περίπυστον ἐπ' εὐλαβέῃ βίοτιοι,
οὖνομα Θειόδωρος, ποίμνης ἡγεύμενος ἦκα,
νωλεμέως νυχίησι λιτῆς ἰδὲ τάξεσιν ἄλλαις, 5
ὕμνοπόλων θεότευκτιον ἀγήνορα ὥρσεν αἰοιδῆν,
Στουδίου ἦν κληΐζουσιν ἀριπρεπέ' ὄλβιον οἶκον,
ἶρὸν Ἰωάννοιο Χριστοῦ Προδρόμοιο σοφοῦ.
ὄν κεν ἐπ' ἐσθλαῖσι πλήσεν πλείστης χαρίτεσσι,
στεροῆς σωφροσύνησι καὶ ἀγνείης φαέεσσι· 10
ἀκκινόνεντ' ἀπέλεθρα παρέσχετο ἦθεα πάντα,
νυκτινόμων παθέων αἴσχος ἀπάνευθεν ἔοντα,
ἀγλατῆς φαέων δὲ ἀνάπλευα πάμπαν ἀγητά.
Τοῖσι μνησκομένοις διδάγματι θειόει κέλευθα,
ὀκροέοντα ἴωπερσας ἴαρεσιπότητα δ' εἶχεν.
Λευγαλέου καμάτιο βαρυζύγεο δ' ἔχετε ἄχθους, 15
ἴθματ' ἔχειν πιερόεντα πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
ὡς ἄρα Χριστὸς ἔλεξε, βροτιῶν πολυόλβος ἀρωγός,
ἰστίον ξύμπορον περιδέξιον ἄλματι λαμπρῷ,
τοῦ δ' ἄπο ἄλλο ἔηκεν Ἀνατολίός τις ἀμύμων.
ᾠ ἔνι ναιετάεσκεν ἀγανὸν θεῖον ἄημα, 20
ἰκόμενος Ἀνδίηθε μετ' ἄλλους ἡγεμονῆας*

οὗτος ἀριφραδέως δέμας ἤραρε νῶ θεολαμπεῖ,
 μαστεύων Χριστοῦ φαάνια ἴχνια φαιδρά.
 Οἷα Θεοῦ λάτρις πῆξει βιότητι τ' ἀρίστη,
 πᾶσιν ἐπ' ἐδλαβήν διαπρῦσιος οἷος ὁ πρῶτος 25
 ἀτρεκείην κραδίη φύσιν ἀγνείη φορέεσκεν,
 τρισσοφαοῦς θεότητος ἐὼν πολύαινος ἐραστής,
 ῥωμαλέως τελέθων περ ἀγακλῆα πᾶσαν ἐφειμήν,
 ἴχνια παντοδαπῶν χαρίτων θεοείδεος ὄλβον,
 δῶρον ἔχων ἀρετῆς περικαλλῆα εἴματα λαμπρά, 30
 ἰσοφαῆ φύτης θεοείδεος οὐρανίου.

3 θειόδωρος ys: -eo- Mi quid scriptor voluerit inc. / ποιμένης ego: -αις Ma
 -ης Ps / ἦκα s: ἦ- y 4 ἰδὲ P cf. Hom. A 147: Ma inc. 6 ἀριφραπέ' Ma: -ἔ P 8
 ἐσθλαῖσι Ma fere: -οῖς Ps¹ -οισι s^m 18 ξύμπορον ego: ξυπό- Ma 21 ἄλλους ego:
 ἄλους Ma 24 πῆξεν fort. scrib. 26 φύσιν ego: φιονν Ma 27 ἐραστής ego: αἰρ- Ma
 tit. τὸν om. Ma

Appendix

(130)

Iambi adversus Iconomachos.

Χριστὸς πεφηνῶς ἐξ ἴσου βροτοῖς πόθῳ,
 ρεύσαντας ἡμᾶς ἐκνόμως ὡς παγκρότως
 ἴσησι θείως εἶδος ἐγγραπτον μάλα,
 στήλας φορήσας τοῖς ἀλοῦσι ἐν σκότει. 5
 Τῷ γὰρ καταργεῖ τὰς λαοπλάνους φρένας
 οὐ κοσμολατρῶν καὶ μόνον πρὸς μοριαν,
 ὑπεριτέρως δὲ τῶν ἀπλῶς κατ' εἰκόνων.
 Θεὸς βροτωθεὶς ἐγχαράττεται θέα·
 ἔκνους γὰρ ὅσους οὐ ῥᾶν τοῦτο φράσσι.
 Οὐ πᾶσιν, εἰπέ, τὴν ἴσην εἶλε φύσιν, 10
 δέσμας φορήσας καὶ συνεισβάς ἐνθάδε ;
 *Ω Χριστόμηγι, πῶς τεχνάζεις ὡς ὄφρις ;
 *Ρῖψον τὸ τυφλόν, γνοὺς οὖ Χριστὸς φέρει
 ὡς πᾶς τις εἶδος ὦν σθένος Πατρὸς λόγος.

* * *

Οἱ μὴ θέλοντες Χριστὸν ἐν γραφῇ βλέπειν, 15
 ἀρνησίχριστοι, κἂν λέγωσι μὴ πέλειν.

130. ΤΙΤΥΛΟΣ Ἰαμβοὶ θεοδώρου ἡγουμένου σιουδῆτου T 2 παγκρότως codd. παγ-
 κρότως Tomadakis 6 μοριαν ego: -a ex T Pa(sini) 8 βρωτωθεὶς Pa

- Ἐν τῇ γραφῇ γὰρ ὁ γραφεὶς κατὰ σχέσειν
καὶ προσβλέποιο καὶ γεραίροιο μάλα.
ὄν ἱστοροῦντες οἱ κράτιστοι δεσπότηι
διαπιθόουσι τὴν θεοστυγῇ πλάνην. 20
- Ἄκουε, πᾶς τις θύσας Χριστιωνύμων·
Θεὸς φανείς σὰρξ εἰκονίζεται θεῶ
μένων νοητῶς ἄγραφος κατ' οὐσίαν·
διπλοῦς γὰρ ἔστι καὶ φέρει διτιτῶς ὅλα,
ὅσα πρόσεστι θειότητι τῇ φύσει 25
καὶ τῇ καθ' ἡμᾶς συγγενῶς ἀνθρωπεύει·
ἄμποῖν τέλειος τοῖς κατ' ἄμφω γνωρίμοις
τὰ θεῖά τε δρωῶν καὶ τὰ σαρκὸς ἐμπρόπων·
οὐ φρυμὸν ἄμποῖν οὐ τροπὴν δεδεγμένος.
Ὁ γοῦν ἀναιρῶν τὴν θεόγραφτον θεάν, 30
ἄνθρωπον αὐτὸν οὐδαμῶς φάναι λέγοι·
κἂν δυστροπεύῃ καὶ τὸ « ναί » φάσκη μόνον
Θεὸν δὲ γυμνὸν οὐ Βαλενινοφρόνως
ὥσπερ φύγοι μὲν τὴν μαχόχριστον πλάνην.

20 θεοστυγῇ Pa 33 Υαλενινοφρόνως Pa

(131.)

Alphabetus adversus Iconomachos.

- Ἄνθρωπος ὢν ὁ Χριστὸς ἐγγραπτος πέλει.
Βοῶ γράφεσθαι Χριστὸν εὐσεβῆς ἅπας,
Γυμνὸν γράφειν οὐ σάρκα δ' ὄντα τὸν Λόγον.
Διπλοῦς ὁ Σωτὴρ γραπτός αὐτὸ γὰρ καὶ δίχα·
Ἐν εἰκόνι Χριστοῦ τὸν Χριστὸν βλέπεις. 5
Ζῶον γράφοιο Χριστὸς ὡς ζήσας βίῳ.
Ἦν εἶδος ἐν Σωτήρι τοῦτ' ἐν εἰκόνι.
Θεὸς φανείς σὰρξ καὶ γράφοιο σὰρξ ἄρα.
Ἰνδαλμα πατρὸς Χριστὸς ὡς μητρὸς φέρει.
Κυρῶν ὁ Σωτὴρ, ὡς γράφει, κῆρσον δίδοις· 10
Διοπλάνος πᾶς Χριστὸν οὐ γράφειν λέγων.
Μάρτυς γ' ἂν εἰκῶν ὡς Θεὸς βροτὸς φάνη.
Νοῦς αἰρετίζων Χριστὸν οὐ θέλει γράφειν.

131. ΤΙΤΥΛΟΣ τοῦ αὐτοῦ κατ' εἰκονομάχων ἀλφάβητος διὰ λαμβικῶν μέτρων ὅτι
γραπτός ὁ Χριστὸς HT 6 ζωὸς fort. scrib. | ζήσας ego: ᾠ- Pa 7 ἐν εἰκόνι ego:
εἰκῶν ἐνι Pa 10 κῆρσον ego (cf. κῆρσον διδόναι Matth. 22, 17): κῆρσον Pa

Ξεσθεις χαρακτηρ Χρισιόν ειλεν εκ μέσου.
 Ὁ Χριστός εστι τη γραφῇ δεδειγμένος. 15
 Πᾶς ὀρθοδοξῶν Χρισιόν ὄν γραπιόν φέρει.
 Ῥάδαμνος ἀγνῆς Χριστός, ὄν γραπιόν φέρει.
 Σῆ, Χριστέ, μορφῇ φροσῶν εἶδωλον πλάνης.
 Τὸ χρῆμα σεπιόν Χρισιόν ἐν γραφῇ βλέπειν.
 Ὑλογραφεῖται Χριστός ὡς σὰρξ κᾶν λόγος. 20
 Φεῦ τῷ γράφεισθαι Χρισιόν εἴργοντι πλάνω.
 Χριστός γράφοιτο μὴ Θεός δ', ἀλλ' ὡς μέρωψ.
 Ψιλός παρ' οὐδέν Χρισιός ἐγγεγραμμένος.
 Ὡ πῶς πλανήτης Χρισιόν ὄς μὴ φῆ γράφειν.

ANTONIUS GARZYA